

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93** 1

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 660/1999 af 22. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92 og om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade pr. sortsgruppe og pr. medlemsstat for 1999-, 2000- og 2001-høsten** 10

- Kommissionens forordning (EF) nr. 661/1999 af 26. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 15

- Kommissionens forordning (EF) nr. 662/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer 17

- Kommissionens forordning (EF) nr. 663/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer..... 19

- Kommissionens forordning (EF) nr. 664/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira 21

- Kommissionens forordning (EF) nr. 665/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger 23

- Kommissionens forordning (EF) nr. 666/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser 25

- Kommissionens forordning (EF) nr. 667/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer..... 27

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 668/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	29
Kommissionens forordning (EF) nr. 669/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 670/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation	32
Kommissionens forordning (EF) nr. 671/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation	33
Kommissionens forordning (EF) nr. 672/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 200. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 673/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 236. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 674/1999 af 26. marts 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 28. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 675/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 1394/98 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af avlskaniner i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92	38
* Kommissionens forordning (EF) nr. 676/1999 af 26. marts 1999 om femte ændring af forordning (EF) nr. 785/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder	40
* Kommissionens forordning (EF) nr. 677/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2789/98 om midlertidig fravigelse af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød	42
* Kommissionens forordning (EF) nr. 678/1999 af 26. marts 1999 om retningslinjerne for ydelse af støtte til privat oplagring af Pecorino romano-ost	43
* Kommissionens forordning (EF) nr. 679/1999 af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2659/94 om nærmere bestemmelser for ydelse af støtte til privat oplagring af ostene Grana Padano, Parmigiano Reggiano og Provolone	46
Kommissionens forordning (EF) nr. 680/1999 af 26. marts 1999 om ikke at tage den 220. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	47

- * Kommissionens direktiv 1999/19/EF af 18. marts 1999 om ændring af Rådets direktiv 97/70/EF om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover ⁽¹⁾ 48

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

1999/224/EF:

- * Rådets afgørelse af 22. februar 1999 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel 50

Aftale om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel 51

Fælles erklæring 60

Kommissionen

1999/225/EF:

- * Kommissionens beslutning af 13. maj 1998 om Tysklands støtte til virksomheden Herborn und Breitenbach GmbH, tidligere Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 1687) 62

1999/226/EKSF:

- * Kommissionens beslutning af 1. juli 1998 om den støtte, regionen Friuli-Venezia Giulia har påtænkt til fordel for stålværket Servola SpA ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 1941) 69

1999/227/EKSF:

- * Kommissionens beslutning af 29. juli 1998 om delstaten Niedersachsens (Tyskland) støtte til Georgsmarienhütte GmbH ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 2556) 72

1999/228/EF:

- * Kommissionens beslutning af 5. marts 1999 om ændring af Rådets beslutning 79/542/EØF samt beslutning 92/160/EØF, 92/260/EØF, 93/195/EØF og 93/197/EØF for så vidt angår dyresundhedsmæssige betingelser for midlertidig indførsel, genindførsel og indførsel i Fællesskabet af registrerede heste fra visse dele af Saudi-Arabien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 496) 77

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 659/1999

af 22. marts 1999

om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med forbehold af særlige procedureregler fastsat ved forordninger inden for bestemte sektorer, bør nærværende forordning gælde for støtte inden for alle sektorer; med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 77 og 92 har Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93 særlige beføjelser til at beslutte, om en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet, når den undersøger eksisterende støtte, når den træffer beslutninger om nye eller ændrede støtteforanstaltninger, og når den træffer foranstaltninger vedrørende manglende overholdelse af dens beslutninger eller anmeldelseskravet;
- (2) i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis har Kommissionen udviklet og etableret en fast praksis for anvendelsen af traktatens artikel 93 og fastlagt visse proceduremæssige regler og principper i en række meddelelser; med henblik på at sikre effektive procedurer i medfør af traktatens artikel 93 er det hensigtsmæssigt at kodificere og styrke denne praksis gennem en forordning;
- (3) en procedureforordning om anvendelsen af traktatens artikel 93 vil øge gennemsigtigheden og retssikkerheden;
- (4) for at sikre retssikkerheden bør det defineres, under hvilke omstændigheder støtten anses for at være eksisterende støtte; udførelsen og udbygningen af

det indre marked er en gradvis proces, der afspejles i den stadige udvikling af statsstøttepolitikken; som følge af denne udvikling kan visse foranstaltninger, som ikke blev anset for statsstøtte, da de blev indført, senere være blevet til statsstøtte;

- (5) i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, skal alle påtænkte nye støtteforanstaltninger anmeldes til Kommissionen, og de må ikke gennemføres, før Kommissionen har givet tilladelse hertil;
- (6) i overensstemmelse med traktatens artikel 5 skal medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen og give den alle oplysninger, som er nødvendige, for at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning;
- (7) den frist, inden for hvilken Kommissionen skal afslutte den foreløbige undersøgelse af anmeldte støtteforanstaltninger, bør fastsættes til to måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse eller fra modtagelsen af en behørigt begrundet erklæring fra den pågældende medlemsstat om, at den anser anmeldelsen for at være fuldstændig, fordi de yderligere oplysninger, som Kommissionen kræver, ikke er til rådighed eller allerede er givet; af hensyn til retssikkerheden bør denne undersøgelse afsluttes med en beslutning;
- (8) i alle tilfælde, hvor Kommissionen efter den foreløbige undersøgelse ikke kan konstatere, at en støtteforanstaltning er forenelig med fællesmarkedet, indledes den formelle undersøgelsesprocedure, for at Kommissionen kan få mulighed for at indsamle alle de oplysninger, den behøver for at kunne vurdere støttens forenelighed, og for at interesserede parter kan få mulighed for at fremsætte deres bemærkninger; interesserede parter retsikkerheder kan bedst sikres inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2;

⁽¹⁾ EFT C 116 af 16. 4. 1998, s. 13.

⁽²⁾ Udtalelse af 14. 1. 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 284 af 14. 9. 1998, s. 10.

- (9) Kommissionen bør, efter at have taget stilling til de interesserede parters bemærkninger, afslutte sin undersøgelse med en beslutning, så snart eventuelle tvivlsspørgsmål er ryddet af vejen; hvis undersøgelsen ikke er afsluttet efter en periode på 18 måneder fra procedurernes indledning, bør den pågældende medlemsstat dog have mulighed for at anmode om en beslutning, som Kommissionen skal træffe inden for to måneder;
- (10) for at sikre, at statsstøttere reglerne anvendes korrekt og effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at ophæve en beslutning, der var baseret på urigtige oplysninger;
- (11) for at sikre, at traktatens artikel 93 overholdes, herunder især anmeldelsespligten og standstill-klausulen i stk. 3 i samme artikel, bør Kommissionen undersøge alle tilfælde af ulovlig støtte; af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør der fastlægges regler for, hvilke procedurer der skal følges i sådanne tilfælde; når en medlemsstat ikke har overholdt anmeldelsespligten eller standstill-klausulen, bør Kommissionen ikke være bundet af tidsfrister;
- (12) i tilfælde af ulovlig støtte bør Kommissionen have ret til at indhente alle nødvendige oplysninger, som sætter den i stand til at træffe en beslutning og eventuelt omgående genskabe normale konkurrencevilkår; Kommissionen bør derfor have mulighed for at træffe foreløbige foranstaltninger over for den pågældende medlemsstat; disse foreløbige foranstaltninger kan tage form af påbud om oplysninger, påbud om indstilling og påbud om tilbagebetaling; overholdes et påbud om oplysninger ikke, bør Kommissionen have mulighed for at vedtage en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger, og i tilfælde af manglende overholdelse af påbud om indstilling eller tilbagebetaling bør den have mulighed for at indbringe sagen direkte for Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2, andet afsnit;
- (13) i tilfælde af ulovlig støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, skal den effektive konkurrence genetableres; til det formål er det nødvendigt, at støtten, inklusive renter, omgående tilbagebetales; tilbagebetalingen bør ske i overensstemmelse med procedurerne i national ret; anvendelsen af disse procedurer må ikke — ved at forhindre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning — være til hinder for en genskabelse af normale konkurrencevilkår; med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Kommissionens beslutning fungerer efter hensigten;
- (14) af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes en forældelsesfrist på ti år for ulovlig støtte, således at der ikke kan påbydes tilbagebetaling efter udløbet af denne frist;
- (15) misbrug af støtte kan påvirke det indre markeds funktion på samme måde som ulovlig støtte og bør derfor behandles efter samme procedure; i modsætning til ulovlig støtte er støtte, der eventuelt er misbrugt, støtte, som tidligere er godkendt af Kommissionen; Kommissionen bør derfor ikke kunne anvende et påbud om tilbagebetaling i forbindelse med misbrug af støtte;
- (16) det er hensigtsmæssigt i forordningen at præcisere alle de muligheder, som tredjeparter har for at forsvare deres interesser i sager om statsstøtte;
- (17) i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1, skal Kommissionen sammen med medlemsstaterne foretage en løbende undersøgelse af alle eksisterende støtteordninger; af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør samarbejdet i henhold til denne artikel præciseres;
- (18) for at sikre, at eksisterende støtteordninger er forenelige med fællesmarkedet, og i medfør af traktatens artikel 93, stk. 1, foreslår Kommissionen passende foranstaltninger, når en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, og indleder proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, hvis den pågældende medlemsstat nægter at gennemføre forslaget;
- (19) for at give Kommissionen mulighed for effektivt at kontrollere, om dens beslutninger overholdes, og for at lette samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at foretage en løbende undersøgelse af de støtteordninger, der findes i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 93, stk. 1, er det nødvendigt at indføre en generel indberetningspligt med hensyn til alle eksisterende støtteordninger;
- (20) er Kommissionen i alvorlig tvivl om, hvorvidt dens beslutninger overholdes, bør den have yderligere instrumenter til rådighed, der sætter den i stand til at indhente de nødvendige oplysninger med henblik på at kontrollere, om dens beslutninger overholdes; kontrolbesøg på stedet er et hensigtsmæssigt og nyttigt instrument til dette formål, især i eventuelle tilfælde af misbrug; Kommissionen skal derfor bemyndiges til at aflægge kontrolbesøg på stedet i givet fald i samarbejde med de kompetente myndigheder i en medlemsstat, hvis en virksomhed modsætter sig et sådant besøg;

- (21) af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør Kommissionens beslutninger stilles til rådighed for offentligheden, samtidig med at princippet om, at beslutninger i statsstøttesager er rettet til den pågældende medlemsstat, bevares; det er derfor nødvendigt at offentliggøre alle beslutninger, som kan berøre de interesserede parter interesser, enten i deres helhed eller i form af resuméer, eller at stille kopier af sådanne beslutninger til rådighed for interesserede parter, hvis de ikke er offentliggjort eller ikke er offentliggjort i deres helhed; når Kommissionen stiller sine beslutninger til rådighed for offentligheden, skal den overholde reglerne om tavshedspligt, jf. traktatens artikel 214;
- (22) Kommissionen skal i nært samarbejde med medlemsstaterne kunne udstede gennemførelsesbestemmelser om de nærmere enkeltheder og andre aspekter af procedurerne i denne forordning; for at fremme samarbejdet mellem Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør der nedsættes et rådgivende udvalg for statsstøtte, som skal høres, før Kommissionen udsteder bestemmelser i henhold til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELT

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »støtte« enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 92, stk. 1
- b) »eksisterende støtte«
- i) med forbehold af artikel 144 og 172 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, enhver form for støtte, der eksisterede inden traktatens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og er blevet fortsat efter traktatens ikrafttræden
- ii) godkendt støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som er godkendt af Kommissionen eller Rådet
- iii) støtte, som anses for at være godkendt i henhold til artikel 4, stk. 6, i nærværende forordning eller før forordningen, men efter denne procedure
- iv) støtte, som anses for eksisterende støtte i henhold til artikel 15
- v) støtte, som anses for at være en eksisterende støtte, fordi det kan godtgøres, at der ikke var tale om støtte, da den blev indført, men at den blev en støtte på grund af udviklingen på fællesmarkedet, uden at medlemsstaten havde foretaget nogen ændringer. Når visse foranstaltninger bliver en støtte som følge af en liberalisering af en aktivitet ved fællesskabslovgivning, betragtes sådanne foranstaltninger ikke som eksisterende støtte efter den dato, der er fastsat for liberaliseringen
- c) »ny støtte« enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte
- d) »støtteordning« enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt, og enhver retsakt på grundlag af hvilken støtte, der ikke er knyttet til et specifikt projekt, kan ydes til en eller flere virksomheder, uden at tidsrummet eller beløbet er nærmere fastsat
- e) »individuel støtte« støtte, der ikke ydes på grundlag af en støtteordning, og anmeldelsespligtige støttetildelinger på grundlag af en støtteordning
- f) »ulovlig støtte« ny støtte, der er gennemført i strid med traktatens artikel 93, stk. 3
- g) »misbrug af støtte« støtte, som støttemodtageren har anvendt i strid med en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 3, eller artikel 7, stk. 3 eller 4, i nærværende forordning
- h) »interesserede parter« alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig støttemodtageren, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer.

KAPITEL II

PROCEDURE VEDRØRENDE ANMELDT STØTTE

Artikel 2

Anmeldelse af ny støtte

1. Medmindre andet er fastsat i forordninger udstedt i medfør af traktatens artikel 94 eller i medfør af andre

relevante bestemmelser i traktaten, skal planer om at yde ny støtte anmeldes i tilstrækkelig god tid til Kommissionen af den pågældende medlemsstat. Kommissionen underretter straks den pågældende medlemsstat, når den modtager en anmeldelse.

2. I en anmeldelse skal den pågældende medlemsstat give alle nødvendige oplysninger, så Kommissionen bliver i stand til at vedtage en beslutning efter artikel 4 og 7, i det følgende benævnt »fuldstændig anmeldelse«.

Artikel 3

Standstill-klausul

Støtte, som skal anmeldes i medfør af artikel 2, stk. 1, må ikke gennemføres, før Kommissionen har vedtaget eller anses for at have vedtaget en beslutning, hvori den godkender en sådan støtte.

Artikel 4

Foreløbig undersøgelse af anmeldelsen og Kommissionens beslutninger

1. Kommissionen undersøger anmeldelsen straks ved modtagelsen. Kommissionen vedtager en beslutning efter stk. 2, 3 eller 4, jf. dog artikel 8.

2. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ikke udgør støtte, fastslår den dette ved beslutning.

3. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ganske vist er omfattet af traktatens artikel 92, stk. 1, men ikke giver anledning til tvivl om, at den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den, at foranstaltningen er forenelig med fællesmarkedet, i det følgende benævnt »beslutning om ikke at gøre indsigelse«. I beslutningen anføres, hvilken undtagelse i traktaten, der er anvendt.

4. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, i det følgende benævnt »beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure«.

5. De beslutninger, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, skal vedtages inden to måneder. Fristen løber fra dagen efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse. Anmeldelsen betragtes som fuldstændig, hvis Kommissionen ikke inden for to måneder fra modtagelsen af anmeldelsen eller fra modtagelsen af eventuelle ønskede supplerende oplysninger anmoder om yderligere oplysninger. Fristen kan forlænges efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan eventuelt fastsætte kortere frister.

6. Har Kommissionen ikke vedtaget en beslutning i henhold til stk. 2, 3 eller 4 inden for fristen i stk. 5, anses støtten for at være godkendt af Kommissionen. Den pågældende medlemsstat kan derefter gennemføre de pågældende foranstaltninger efter i forvejen at have givet Kommissionen meddelelse herom, medmindre Kommissionen vedtager en beslutning i henhold til denne artikel inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 5

Begæring om oplysninger

1. Mener Kommissionen, at oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indsendt i forbindelse med en foranstaltning, der er anmeldt efter artikel 2, er ufuldstændig, anmoder den om alle nødvendige yderligere oplysninger. Hvis en medlemsstat efterkommer en sådan anmodning, underretter Kommissionen medlemsstaten om modtagelsen af svaret.

2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse, hvori den giver en passende yderligere frist, inden for hvilken oplysningerne skal meddeles.

3. Anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, hvis de krævede oplysninger ikke meddeles inden for den fastsatte frist, medmindre enten denne frist er blevet forlænget inden udløbet af den efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, eller den pågældende medlemsstat inden for den fastsatte frist i en behørigt begrundet anmodning meddeler Kommissionen, at den anser anmeldelsen for at være fuldstændig, fordi de krævede oplysninger ikke findes eller allerede er meddelt. I så fald løber fristen i artikel 4, stk. 5, fra dagen efter modtagelsen af erklæringen. Hvis anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, underretter Kommissionen medlemsstaten herom.

Artikel 6

Formel undersøgelsesprocedure

1. Beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, indeholde en foreløbig vurdering fra Kommissionens side med hensyn til støttekarakteren af den påtænkte foranstaltning og anføre, om der er tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. I beslutningen skal den pågældende medlemsstat og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

2. De modtagne bemærkninger videregives til den pågældende medlemsstat. Hvis en interesseret part kræver det under henvisning til risiko for skade, må dens identitet ikke meddeles den pågældende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat kan besvare de fremsatte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

Artikel 7

Kommissionens beslutninger om at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure

1. Den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes ved beslutning i overensstemmelse med stk. 2-5, jf. dog artikel 8.
2. Finder Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, ikke udgør støtte, fastslår den dette ved beslutning.
3. Finder Kommissionen, at tvivlen om, hvorvidt den anmeldte foranstaltning er forenelig med fællesmarkedet, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, er fjernet, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer støtten for forenelig med fællesmarkedet, i det følgende benævnt »positiv beslutning«. I beslutningen anføres, hvilken undtagelse i traktaten der er anvendt.
4. Kommissionen kan til en positiv beslutning knytte betingelser, hvorved støtte anses for at være forenelig med fællesmarkedet, og påbud, hvorved den kan overvåge, om beslutningen overholdes, i det følgende benævnt »betinget beslutning«.
5. Finder Kommissionen, at den anmeldte støtte ikke er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den, at støtten ikke må gennemføres, i det følgende benævnt »negativ beslutning«.
6. Beslutningerne efter stk. 2, 3, 4 og 5 skal vedtages, så snart den tvivl, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, er fjernet. Kommissionen bestræber sig så vidt muligt på at vedtage en beslutning inden for en periode på 18 måneder fra indledningen af proceduren. Fristen kan forlænges efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
7. Når den i stk. 6 nævnte frist er udløbet, og hvis den pågældende medlemsstat anmoder herom, vedtager Kommissionen en beslutning inden for to måneder på grundlag af de oplysninger, som den har til sin rådighed. Hvis de meddelte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, vedtager Kommissionen eventuelt en negativ beslutning.

Artikel 8

Tilbagetrækning af en anmeldelse

1. Den pågældende medlemsstat kan trække anmeldelsen som omhandlet i artikel 2 tilbage i god tid, inden Kommissionen har vedtaget en beslutning efter artikel 4 eller 7.
2. Har Kommissionen indledt den formelle undersøgelsesprocedure, afslutter Kommissionen den.

Artikel 9

Ophævelse af en beslutning

Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen ophæve en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 2 eller 3, og artikel 7, stk. 2, 3 eller 4, hvis den var baseret på urigtige oplysninger, som blev indsendt under proceduren, og som var af afgørende betydning for beslutningen. Inden Kommissionen ophæver en beslutning og vedtager en ny beslutning, indleder den den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 7 og 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 15 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL III

PROCEDURE VEDRØRENDE ULOVLIG STØTTE

Artikel 10

Undersøgelse, begæring om oplysninger og påbud om oplysninger

1. Er Kommissionen kommet i besiddelse af oplysninger om en påstået ulovlig støtte, undersøger den omgående oplysningerne, uanset kilden til disse oplysninger.
2. Om nødvendigt fremsætter den en begæring om oplysninger over for den pågældende medlemsstat. Artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.
3. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse efter artikel 5, stk. 2, ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsat frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af beslutning, i det følgende benævnt »påbud om oplysninger«. Beslutningen skal angive, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætte en passende frist for deres afgivelse.

*Artikel 11***Påbud om indstilling af støtteforanstaltninger eller foreløbig tilbagebetaling af støtte**

1. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen vedtage en beslutning, hvori den påbyder medlemsstaten at indstille eventuelle ulovlige støtteforanstaltninger, indtil Kommissionen har vedtaget en beslutning om, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet, i det følgende benævnt »påbud om indstilling«.

2. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen vedtage en beslutning, hvori den påbyder medlemsstaten foreløbigt at kræve eventuel ulovlig støtte tilbagebetalt, indtil Kommissionen har vedtaget en beslutning om, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet, i det følgende benævnt »påbud om tilbagebetaling«, hvis følgende kriterier er opfyldt:

- der er ifølge en fastlagt praksis ikke tvivl om den pågældende foranstaltnings karakter af støtte, og
- der må handles hurtigt, og
- der er alvorlig risiko for omfattende og uoprettelig skade for en konkurrent.

Tilbagebetalingen skal ske efter proceduren i artikel 14, stk. 2 og 3. Når støtten er tilbagebetalt, vedtager Kommissionen en beslutning inden for de frister, der gælder for anmeldt støtte.

Kommissionen kan bemyndige medlemsstaten til at lade tilbagebetalingen af støtten ledsage af udbetaling af en redningsstøtte til den pågældende virksomhed.

Dette stykke gælder kun ulovlig støtte, der er udbetalt efter denne forordnings ikrafttræden.

*Artikel 12***Manglende overholdelse af en beslutning om et påbud**

Retter medlemsstaten sig ikke efter en beslutning om påbud om indstilling eller om tilbagebetaling, kan Kommissionen, samtidig med at den undersøger sagens fakta på grundlag af de foreliggende oplysninger, indbringe sagen direkte for De Europæiske Fællesskabers Domstol og anmode om, at den manglende overholdelse af påbuddet erklæres for en overtrædelse af traktaten.

*Artikel 13***Kommissionens beslutninger**

1. Undersøgelsen af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning resulterer i en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 2, 3 eller 4. I tilfælde af beslutning om at indlede den

formelle undersøgelsesprocedure afsluttes proceduren ved en beslutning vedtaget efter artikel 7. Overholder medlemsstaten ikke et påbud om oplysninger, vedtages beslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

2. I tilfælde af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning og med forbehold af artikel 11, stk. 2, er Kommissionen ikke bundet af den tidsfrist, der er anført i artikel 4, stk. 5, artikel 7, stk. 6, og artikel 7, stk. 7.

3. Artikel 9 finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 14***Tilbagebetaling af støtte**

1. I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren, i det følgende benævnt »beslutning om tilbagebetaling«. Kommissionen kræver ikke tilbagebetaling af støtten, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i fællesskabslovgivningen.

2. Den støtte, der skal tilbagebetales i medfør af en beslutning om tilbagebetaling, skal indeholde renter beregnet på grundlag af en passende sats, der fastsættes af Kommissionen. Renterne betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til støttemodtagerens rådighed, og indtil den tilbagebetales.

3. Med forbehold af eventuel kendelse fra Domstolen efter traktatens artikel 185 skal tilbagebetalingen ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i den pågældende medlemsstats nationale ret, forudsat at disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Til det formål og i tilfælde af søgsmål ved de nationale domstole træffer de pågældende medlemsstater alle nødvendige foranstaltninger, som er til rådighed i deres respektive retssystemer, herunder også foreløbige foranstaltninger, dog med forbehold af fællesskabsretten.

*Artikel 15***Forældelsesfrist**

1. Kommissionens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtte forældes efter ti år.

2. Forældelsesfristen løber fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte tilkendes støttemodtageren, enten som individuel støtte eller under en støtteordning. Enhver foranstaltning, der træffes af Kommissionen eller af en

medlemsstat efter opfordring fra Kommissionen angående den ulovlige støtte, afbryder denne frist. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra. Forældelsesfristen suspenderes i det tidsrum, hvor Kommissionens beslutning er genstand for en verserende sag for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Enhver støtte, for hvilken forældelsesfristen er udløbet, anses for at være eksisterende støtte.

KAPITEL IV

PROCEDURE VEDRØRENDE MISBRUG AF STØTTE

Artikel 16

Misbrug af støtte

I tilfælde af misbrug af støtte kan Kommissionen indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4, jf. dog artikel 23. Artikel 6, 7, 9, 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12, 13, 14 og 15 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL V

PROCEDURE VEDRØRENDE EKSISTERENDE STØTTEORDNINGER

Artikel 17

Samarbejde efter traktatens artikel 93, stk. 1

1. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger hos den pågældende medlemsstat med henblik på revision i samarbejde med medlemsstaten om eksisterende støtteordninger i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1.

2. Finder Kommissionen, at en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, underretter den pågældende medlemsstat om sin foreløbige undersøgelse og giver den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

Artikel 18

Forslag om passende foranstaltninger

Finder Kommissionen på baggrund af de oplysninger, medlemsstaten har indsendt i henhold til artikel 17, at den eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, fremsætter den en henstilling, hvori den foreslår den pågældende medlemsstat

passende foranstaltninger. Henstillingen kan navnlig gå ud på at:

- a) ændre støtteordningen i realiteten, eller
- b) indføre proceduremæssige krav, eller
- c) ophæve støtteordningen.

Artikel 19

Juridiske konsekvenser af et forslag om passende foranstaltninger

1. Hvis den pågældende medlemsstat accepterer de foreslåede foranstaltninger og underretter Kommissionen herom, tager Kommissionen dette til efterretning og underretter medlemsstaten herom. Medlemsstaten er bundet af sin beslutning om at acceptere at gennemføre de passende foranstaltninger.

2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke accepterer de foreslåede foranstaltninger, og Kommissionen under hensyntagen til den pågældende medlemsstats argumenter stadig er af den opfattelse, at de passende foranstaltninger er nødvendige, indleder den proceduren efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 7 og 9 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

INTERESSEREDE PARTER

Artikel 20

De interesserede parters rettigheder

1. Alle interesserede parter kan ifølge artikel 6 fremsætte bemærkninger, efter at Kommissionen har besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Alle de interesserede parter, der har fremsat sådanne bemærkninger, og modtagerne af individuel støtte vil få tilsendt en kopi af den beslutning, Kommissionen vedtager i medfør af artikel 7.

2. Alle interesserede parter kan underrette Kommissionen om påstået ulovlig støtte og om påstået misbrug af støtte. Hvis Kommissionen finder, at der på grundlag af de oplysninger, den er i besiddelse af, ikke er tilstrækkeligt grundlag for at undersøge sagen, giver den den interesserede part meddelelse herom. Hvis Kommissionen vedtager en beslutning i en sag vedrørende det spørgsmål, de forelagte oplysninger omhandler, sender den en kopi af beslutningen til den interesserede part.

3. Alle interesserede parter modtager efter anmodning en kopi af enhver beslutning vedtaget efter artikel 4, 7, artikel 10, stk. 3, og artikel 11.

KAPITEL VII

OVERVÅGNING

*Artikel 21***Årlige rapporter**

1. Medlemsstaterne indsender årlige rapporter til Kommissionen om alle eksisterende støtteordninger, for hvilke der ikke gælder nogen særlig indberetningspligt i henhold til en betinget beslutning vedtaget efter artikel 7, stk. 4.

2. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse undlader at indsende en årlig rapport, kan Kommissionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18 med hensyn til den pågældende støtteordning.

*Artikel 22***Kontrol på stedet**

1. Hvis Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt beslutninger om ikke at gøre indsigelse, positive beslutninger, eller betingede beslutninger vedrørende individuel støtte overholdes, skal den pågældende medlemsstat efter at have haft lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger tillade Kommissionen at aflægge kontrolbesøg på stedet.

2. Kommissionens repræsentanter har med henblik på at kontrollere overholdelsen af beslutningen beføjelse til:

- a) at få adgang til den pågældende virksomheds lokaler og grunde
- b) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- c) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer samt tage afskrifter eller anmode om afskrifter.

Kommissionen kan om nødvendigt bistås af uafhængige eksperter.

3. Kommissionen skal med passende varsel give den pågældende medlemsstat skriftlig underretning om kontrolbesøget på stedet og om de dertil bemyndigede repræsentanternes og eksperternes identitet. Har medlemsstaten behørigt begrundede indvendinger imod Kommissionens valg af eksperter, udpeges eksperterne efter aftale med medlemsstaten. De tjenestemænd i Kommissionen og de eksperter, der er bemyndiget til at gennemføre kontrollen på stedet, skal fremvise en skriftlig fuldmagt, hvori genstanden for og formålet med besøget er nærmere angivet.

4. Repræsentanter for myndighederne i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolbesøget skal aflægges, kan bistå ved gennemførelsen af kontrolbesøget.

5. Kommissionen skal forelægge medlemsstaten en kopi af enhver rapport, der er udarbejdet på baggrund af kontrolbesøget.

6. Modsætter en virksomhed sig et kontrolbesøg, der er påbudt ved en beslutning truffet af Kommissionen i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat Kommissionens bemyndigede repræsentanter og eksperter den fornødne støtte til løsning af deres opgaver. Til dette formål træffer medlemsstaterne efter samråd med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger inden for 18 måneder — efter denne forordnings ikrafttræden.

*Artikel 23***Manglende overholdelse af beslutninger og domme**

1. Retter den pågældende medlemsstat sig ikke efter betingede eller negative beslutninger, navnlig i sager, der henvises til i artikel 14, kan Kommissionen indbringe sagen direkte for Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2.

2. Finder Kommissionen, at den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom, kan den forfølge sagen i overensstemmelse med traktatens artikel 171.

KAPITEL VIII

FÆLLES BESTEMMELSER*Artikel 24***Tavshedspligt**

Kommissionen og medlemsstaterne, Kommissionens og medlemsstaternes bemyndigede repræsentanter samt uafhængige eksperter udpeget af Kommissionen må ikke give oplysninger om forhold, som er undergivet tavshedspligt, og som de får kendskab til i medfør af denne forordning.

*Artikel 25***Modtagere af beslutninger**

Beslutninger vedtaget i medfør af kapitel II, III, IV, V og VII rettes til den pågældende medlemsstat. Kommissionen meddeler straks disse beslutninger til den pågældende medlemsstat, og giver denne medlemsstat mulighed for at oplyse Kommissionen om, hvilke oplysninger, den mener, skal være omfattet af tavshedspligten.

*Artikel 26***Offentliggørelse af beslutninger**

1. Kommissionen offentliggør et resumé af de beslutninger, den vedtager i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 18 sammenholdt med artikel 19, stk. 1, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I meddelelsen om resuméet gøres der opmærksom på, at det er muligt at få en kopi af beslutningen i dens autentiske sprogudgave(r).
2. Kommissionen offentliggør de beslutninger, den vedtager i henhold til artikel 4, stk. 4, i deres autentiske sprogudgave i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjort på et andet sprog end den autentiske sprogudgave vil den autentiske sprogudgave blive ledsaget af et dækkende resumé på sproget for den pågældende udgave af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
3. Kommissionen offentliggør de beslutninger, den vedtager i henhold til artikel 7, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
4. I forbindelse med artikel 4, stk. 6, og artikel 8, stk. 2, offentliggøres der en kort meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, offentliggør beslutninger efter traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 27***Gennemførelsesbestemmelser**

Når Kommissionen handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, er den bemyndiget til at udstede gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med anmeldelser, om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med årlige rapporter, enkeltheder om frister og udregning af frister samt om den i artikel 14, stk. 2, omhandlede rentesats.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 1999.

*Artikel 28***Rådgivende udvalg for statsstøtte**

Der nedsættes et rådgivende udvalg for statsstøtte, i det følgende benævnt »udvalget«. Det består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

*Artikel 29***Høring af udvalget**

1. Kommissionen hører udvalget, før den vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 27.
2. Udvalget høres på et møde indkaldt af Kommissionen. De udkast og dokumenter, der skal drøftes, vedlægges mødeindkaldelsen. Mødet finder sted tidligst to måneder efter, at mødeindkaldelsen er sendt. Denne frist kan forkortes i hastende tilfælde.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.
4. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Udvalget kan anbefale, at udtalelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 30***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

G. VERHEUGEN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 660/1999

af 22. marts 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92 og om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade pr. sortsgruppe og pr. medlemsstat for 1999-, 2000- og 2001-høsten

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råttobak ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, artikel 8 og artikel 9, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der ydes et tillægsbeløb for flue-cured, light air-cured og dark air-cured tobak, der er dyrket i Belgien, Tyskland, Frankrig og Østrig; Rådet har ved forordning (EF) nr. 1636/98 besluttet at forhøje beløbet fra 50 til 65 % af differencen i forhold til 1992-høsten; forhøjelsen skal beregnes på grundlag af differencen mellem præmien for 1998-høsten og præmien for 1992-høsten for disse tobakstyper; teksten til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 stemmer ikke overens med dette mål; artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 bør derfor ændres;

ved fastsættelsen af præmiebeløbet bør der tages hensyn til målene for den fælles landbrugspolitik, bl.a. at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard; præmiebeløbet bør fastsættes under hensyn til de tidligere og de forventede afsætningsmuligheder for de forskellige tobakstyper under normale konkurrencevilkår; præmiebeløbet bør fastsættes for tre på hinanden følgende høstår og knyttes til garantitærsklerne for høstårene 1999, 2000 og 2001 for at skabe stabile vilkår i sektoren;

ifølge artikel 8, andet afsnit, og artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 skal garantitærsklerne for tre

høstår fra 1999-høsten for hver sortsgruppe fordeles mellem producentmedlemsstaterne;

tærskelmængden for høstårene 1999, 2000 og 2001 bør derfor fastsættes, idet der bl.a. tages hensyn til markedsbetingelserne og de socioøkonomiske og agronomiske forhold i de pågældende produktionsområder; mængderne bør fastsættes så betids, at producenterne kan planlægge deres produktion i de nævnte høstår;

efter forhøjelsen af tillægsbeløbene for flue-cured, light air-cured og dark air-cured tobak, der er dyrket i Belgien, Tyskland, Frankrig og Østrig, bør garantitærsklerne for disse medlemsstater nedsættes for at bevare uændrede budgetudgifter;

kvoten for de sorter, der har sikre afsætningsmuligheder og høje markedspriser, bør gradvis forhøjes på bekostning af sorter med vanskelige afsætningsmuligheder og lave markedspriser, idet der tages hensyn til hver medlemsstats muligheder for produktion og distribution af kvoten;

foranstaltningerne bør anvendes snarest muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 affattes således:

»2. Der ydes dog et tillægsbeløb for flue-cured, light air-cured og dark air-cured tobak, der er dyrket i Belgien, Tyskland, Frankrig og Østrig. Beløbet er lig med 65 % af forskellen mellem præmien for 1998-høsten og præmien for 1992-høsten for disse tobakstyper.«

Artikel 2

For 1999-, 2000- og 2001-høsten fastsættes præmiebeløbet pr. gruppe råttobak og de tillægsbeløb, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2075/92, som angivet i bilag I til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30. 7. 1992, s. 70. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1636/98 (EFT L 210 af 20. 7. 1998, s. 23).

⁽²⁾ EFT C 361 af 24. 11. 1998, s. 16.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 11. 3. 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Udtalelse afgivet den 5. 2. 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

Artikel 3

For 1999-, 2000- og 2001-høsten fastsættes de i artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92 nævnte garantitærskler pr. sortsgruppe og pr. medlemsstat som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 1999.

På Rådets vegne

G. VERHEUGEN

Formand

BILAG I

PRÆMIER FOR TOBAK I BLADE FRA 1999-, 2000- OG 2001-HØSTEN

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak
EUR/kg	2,98062	2,38423	2,38423	2,62199	2,38423	4,12957	3,50395	2,50377

TILLÆGSBELØB

Sort	EUR/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,5509
Badischer Burley E og hybrider heraf	0,8822
Virgin D og hybrider heraf, Virginia og hybrider heraf	0,5039
Paraguay og hybrider heraf, Dragon vert og hybrider heraf, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,4112

BILAG II

GARANTITÆRSKLER FOR 1999

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andre			I alt
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 125	46 655	18 056	7 173	12 000		500		132 509
Grækenland	30 700	12 400			14 800	26 100	22 250	20 407	126 657
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrig	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Østrig	30	446	100						576
	125 855	75 787	43 666	7 203	26 800	26 100	22 750	20 407	348 568

GARANTITÆRSKLER FOR 2000

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andre			I alt
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Grækenland	31 200	12 400			12 640	26 330	22 750	20 788	126 108
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrig	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Østrig	30	446	100						576
	126 730	76 132	43 510	6 995	22 740	26 330	24 250	20 788	347 475

GARANTITÆRSKLER FOR 2001

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andre			I alt
						VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italien	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Grækenland	31 900	12 400			11 000	26 330	23 270	20 788	125 688
Spanien	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrig	9 500	8 300	8 548						26 348
Tyskland	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgien		191	1 662						1 853
Østrig	30	446	100						576
	127 430	76 132	43 510	6 995	21 100	26 330	24 770	20 788	347 055

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 661/1999

af 26. marts 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	86,0
	204	45,4
	212	44,2
	999	58,5
0707 00 05	068	110,5
	999	110,5
0709 10 00	220	173,3
	999	173,3
0709 90 70	052	97,9
	204	157,1
	999	127,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	45,3
	212	45,1
	220	38,2
	600	73,1
	624	48,8
0805 30 10	999	50,2
	052	37,8
	600	81,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	59,9
	039	106,9
	388	79,0
	400	83,6
	404	96,3
	508	80,9
	512	79,7
	524	68,3
	528	68,9
	720	82,5
	999	82,9
0808 20 50	052	133,1
	388	65,1
	512	65,8
	528	66,2
	624	74,4
	720	69,3
	999	79,0

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 662/1999

af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 430/1999⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD); under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del

af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.⁽³⁾ EFT L 43 af 19. 2. 1992, s. 23.⁽⁴⁾ EFT L 52 af 27. 2. 1999, s. 18.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(EUR/t)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	39,00	39,00	39,00	42,00
Byg (1003 00 90)	58,00	58,00	58,00	61,00
Majs (1005 90 00)	50,00	50,00	50,00	53,00
Hård hvede (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 663/1999

af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 431/1999⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer; under hensyn til ændringerne i priser og noter i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 27. 2. 1999, s. 20.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/t)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	36,00
Byg	(1003 00 90)	55,00
Majs	(1005 90 00)	47,00
Hård hvede	(1001 10 00)	8,00
Havre	(1004 00 00)	63,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 664/1999

af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 562/98 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 432/1999 ⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og Madeira; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til Azorerne og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 76 af 13. 3. 1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 27. 2. 1999, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/t)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Azorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	36,00	36,00
Byg	(1003 00 90)	55,00	55,00
Majs	(1005 90 00)	47,00	47,00
Hård hvede	(1001 10 00)	8,00	8,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 665/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2547/98⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarerhjelpe⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen;

med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarerhjelpe og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarerhjelpe, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjelpe fastsættes;

de almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer;

i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpe som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 288 af 25. 10. 1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	33,00
1002 00 00 9000	71,50
1003 00 90 9000	52,00
1004 00 00 9400	60,00
1005 90 00 9000	44,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	44,00
1101 00 15 9100	45,25
1101 00 15 9130	45,25
1102 20 10 9200	62,45
1102 20 10 9400	53,53
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	68,63
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	80,30
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	94,90
1104 21 50 9100	91,50

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 666/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/88⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 228;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 2 542 t ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/98⁽⁵⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

i forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 2 542 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 29. marts 1999.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 56 af 26. 2. 1998, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktkode	Bestemmelse (!)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (!)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	87,00	1006 30 65 9900	01	109,00
1006 20 13 9000	01	87,00		04	—
1006 20 15 9000	01	87,00	1006 30 67 9100	05	115,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	87,00	1006 30 92 9100	01	109,00
1006 20 94 9000	01	87,00		02	—
1006 20 96 9000	01	87,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	87,00		05	115,00
1006 30 23 9000	01	87,00	1006 30 92 9900	01	109,00
1006 30 25 9000	01	87,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	109,00
1006 30 42 9000	01	87,00		02	—
1006 30 44 9000	01	87,00		03	—
1006 30 46 9000	01	87,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	115,00
1006 30 61 9100	01	109,00	1006 30 94 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	109,00
	04	—		02	—
	05	115,00		03	—
1006 30 61 9900	01	109,00		04	—
	04	—		05	115,00
1006 30 63 9100	01	109,00	1006 30 96 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	115,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	115,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	109,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	109,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	115,00			

(!) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia; restitutionerne fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for udførsel af en mængde udtrykt som sleben ris, på 1 922 t
- 02 Zone I, II, III, VI
- 03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar
- 04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87
- 05 Ceuta og Melilla; eksportrestitutionerne er fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for en mængde på i alt 620 t.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 667/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl. a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelände;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 825/98⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige

forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 296 af 17. 11. 1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 21. 4. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb
Sleben ris (1006 30)	123,00
Brudris (1006 40)	27,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 668/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Azorerne og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende

risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Azorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 179 af 1. 7. 1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 198 af 17. 7. 1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	123,00	123,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 669/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2565/98 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fra Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. marts 1999 til 155,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 670/1999
af 26. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2566/98 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. marts 1999 til 320,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 671/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2564/98 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. marts 1999 til 125,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 672/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 200. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør; i artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det beslutes ikke at tage licitationen til følge; størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationsikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 200. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21. 2. 1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 673/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 236. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes opkøb af smør ved licitation⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 236. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 1589/87, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 23. marts 1999, fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 146 af 6. 6. 1987, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 674/1999

af 26. marts 1999

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 28. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 494/1999⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for

fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 28. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 59 af 6. 3. 1999, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. marts 1999 om fastsættelse af mindstesalgsspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 28. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør \geq 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør \geq 82 %		95	91	95	91
	Smør $<$ 82 %		—	88	—	88
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	105	—
	Koncentreret		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 675/1999
af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 1394/98 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af avlskaniner i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1394/98⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 457/1999⁽⁴⁾, blev mængden for forsyning af øerne med avlskaniner med oprindelse i det øvrige EF fastsat;

opgørelsen kan revideres i løbet af produktionsåret afhængigt af udviklingen i behovet på De Kanariske Øer; oplysninger fra myndighederne berettiger til en forhøjelse

af mængden af avlskaniner i produktionsåret 1998/1999; den foreløbige opgørelse over forsyning af De Kanariske Øer med dette produkt bør derfor tilpasses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Æg og Fjerkrækød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1394/98 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 187 af 1. 7. 1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 55 af 3. 3. 1999, s. 6.

BILAG

Levering til De Kanariske Øer af avlskaniner med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1998 til 30. juni 1999

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal	Støtte (EUR/stk.)
ex 0106 00 10	Avlskaniner		
	— rene linjer og bedsteforældre	2 750	30
	— forældre	6 000	24

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 676/1999

af 26. marts 1999

om femte ændring af forordning (EF) nr. 785/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1347/95⁽²⁾, særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1794/97⁽⁴⁾, bestemmer i artikel 2, nr. 2, litra a), første led, at i tørringsanlæg, der anvendes til kunsttørring af frisk foder, skal lufttemperaturen være mindst 93 °C ved processens begyndelse;

ifølge omfattende videnskabelige undersøgelser bevares næringsværdien, navnlig betacarotenindholdet, af et produkt af høj kvalitet, hvis tørringen af det friske foder foregår ved høj temperatur;

markedet for tørret foder er præget af faldende salgspriser og stigende produktion, og det er derfor nødvendigt at udbyde et produkt af høj ernæringsmæssig kvalitet fremstillet under ensartede konkurrencevilkår og at retfærdiggøre den støtte, der gives til medfinansiering af forarbejdningsomkostningerne; dette kan opnås ved at gøre tørring af foder ved høj temperatur til generel praksis;

foderforarbejdningen foregår ved høj temperatur på de fleste forarbejdningsvirksomheder; det bør derfor fastsættes, at anlæg, der stadig anvender en temperatur på 93 °C ved processens begyndelse, skal ændres inden for en rimelig frist, så de kan benytte den samme praksis;

for at de tekniske ændringer, der er nødvendige i den forbindelse, kan foretages, skal myndighederne bekræfte deres godkendelse af virksomheden;

for øjeblikket anvendes der i nogle medlemsstater et lille antal båndtørrere, hvis temperatur ved processens begyndelse er mindst 110 °C; det er små anlæg med ringe kapacitet, hvis driftstemperatur ikke kan forhøjes uden væsentlige tekniske ændringer; de bør derfor fritages fra at opfylde kravet om en tørringstemperatur på mindst 350 °C, idet det dog samtidigt gøres klart, at ingen nye anlæg af denne type vil blive godkendt efter begyndelsen af produktionsåret 1999/2000;

artikel 15, litra b), i forordning (EF) nr. 785/95 bestemmer, at medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om de arealer og mængder, der er omfattet af kontrakter og leveringsanmeldelser; erfaringen viser, at disse meddelelser er årsag til modstridende og utilfredsstillende oplysninger; de bør derfor afskaffes;

Forvaltningskomitéen for Tørret Foder har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 785/95 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, nr. 2, litra a), første led affattes således:

»— lufttemperaturen skal være mindst 350 °C ved processens begyndelse; dog skal båndtørrere, hvis temperatur ved processens begyndelse er mindst 110 °C, og som er godkendt inden begyndelsen af produktionsåret 1999/2000, ikke opfylde dette krav«

2) I artikel 15 udgår litra b).

⁽¹⁾ EFT L 63 af 21. 3. 1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 131 af 15. 6. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 79 af 7. 4. 1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 255 af 18. 9. 1997, s. 12.

Artikel 2

1. De tekniske ændringer af tørringsanlæggene, der er nødvendige i henhold til artikel 1, nr. 1, foretages, uden at dette berører forpligtelsen til at underrette myndighederne inden for den fastsatte frist, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 785/95, for at opnå bekræftelse af godkendelsen.
2. Senest den 15. maj 1999 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en liste over de båndtørrere, der er blevet

godkendt inden begyndelsen af produktionsåret 1999/2000, og som derfor er omfattet af undtagelsen i artikel 1, nr. 1.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen bortset fra artikel 1, nr. 1, der anvendes fra den 1. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 677/1999

af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 2789/98 om midlertidig fravigelse af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98⁽²⁾, særlig artikel 9, 13 og 25, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2789/98⁽³⁾ blev der fastsat midlertidig fravigelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95⁽⁴⁾ senest ændret ved forordning (EF) nr. 2648/98⁽⁵⁾ om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød;

de årsager, der førte til, at gyldighedsperioden for eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen blev forlænget, og at produkter henhørende under KN-kode

0202 også blev omfattet af undtagelsesbestemmelserne til artikel 10, stk. 5, består fortsat; anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 2798/98 bør derfor forlænges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2789/98 ændres »31. marts 1999« til »30. juni 1999«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 347 af 23. 12. 1998, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 335 af 10. 12. 1998, s. 39.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 678/1999

af 26. marts 1999

om retningslinjerne for ydelse af støtte til privat oplagring af Pecorino romano-ost

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 508/71 af 8. marts 1971 om fastsættelse af almindelige regler om ydelse af støtte til privat oplagring af ostesorter, der er egnede til lagring⁽³⁾, er det fastsat, at ydelse af støtte til privat oplagring navnlig kan besluttes for ostesorter, som fremstilles af fåremælk, og hvis modningstid er på mindst seks måneder, såfremt en alvorlig forstyrrelse af markedets ligevægt kan bringes til ophør eller mindskes ved sæsonoplagring;

Pecorino romano-ostens sæsonprægede karakter resulterer i opbygningen af lagre, der er vanskelige at afsætte, og som kan medføre et prisfald; der bør derfor for disse mængder foretages sæsonoplagring for at forbedre situationen og give osteproducenterne den fornødne tid til at finde afsætningsmuligheder;

i forbindelse med gennemførelsesbestemmelserne for denne foranstaltning bør fastsættes både den maksimale mængde, der kan drage nytte heraf, og gyldighedsperioden af kontrakter, der fastsættes under hensyntagen til markedets faktiske behov og muligheder for opbevaring af de pågældende oste; kontrakten skal bl.a. indeholde bestemmelser om identificering af ostene og kontrol med lagerbeholdninger, hvortil der ydes støtte; støttens størrelse bør fastsættes under hensyntagen til oplagringsudgifter og markedsprisernes forventede udvikling;

den omregningskurs, der skal anvendes i forbindelse med støtteforanstaltninger for privat oplagring i mælkesektoren, er fastsat i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1756/93 af 30. juni 1993 om de udløsende begivenheder for landbrugsomregningskursen for mælk og mejeriprodukter⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 569/99⁽⁵⁾;

erfaringerne med kontrolforanstaltningerne viser, at kontrolbestemmelserne bør præciseres, specielt hvad angår den dokumentation, der skal fremlægges, og den kontrol, der foregår på stedet; disse nye krav på området nødvendiggør bestemmelser om, at medlemsstaterne kan kræve, at kontrolomkostningerne bæres helt eller delvis af kontrahenten;

kontinuiteten i den pågældende oplagring bør sikres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes støtte til privat oplagring af 15 000 tons Pecorino romano-ost, der er fremstillet i Fællesskabet, og som opfylder de i artikel 2 og 3 fastsatte betingelser.

Artikel 2

1. Interventionsorganet indgår kun oplagringskontrakt, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- det parti ost, for hvilket kontrakten gælder, er på mindst 2 tons
- osten er fremstillet mindst 90 dage før den i kontrakten nævnte dato for begyndelsen af oplagringen og efter den 1. oktober 1998
- osten har på tilfredsstillende vis gennemgået en undersøgelse, der godtgør, at den opfylder den i litra b) nævnte betingelse og er af første kvalitet
- den, der foretager oplagringen, forpligter sig til:

— ikke at ændre sammensætningen af det af kontrakten omfattede parti i løbet af kontraktens varighed uden godkendelse fra interventionsorganet; for så vidt kravet om den mindstemængde, der er fastsat pr. parti, fortsat opfyldes, kan interventionsorganet tillade en ændring, der er begrænset til udlagring eller udskiftning af oste, når det konstateres, at forringelsen af deres kvalitet udelukker en forlængelse af oplagringen.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 58 af 11. 3. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 161 af 2. 7. 1993, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT L 70 af 17. 3. 1999, s. 12.

Ved udlagring af visse mængder:

- i) anses kontrakten for ikke at have undergået ændring, hvis de nævnte mængder udskiftes med interventionsorganets tilladelse
- ii) anses kontrakten for allerede fra begyndelsen at være indgået for den mængde, der opretholdes permanent, hvis de nævnte mængder ikke udskiftes med nye.

De eventuelle kontrolomkostninger ved denne ændring påhviler den oplagrende virksomhed

— at føre lagerregnskab og hver uge give interventionsorganet meddelelse om tilgang i den forløbne uge og om den forventede afgang.

2. Oplagringskontrakten indgås:

- a) skriftligt med angivelse af begyndelsesdatoen for den kontraktlige oplagring; denne dato er tidligst den dag, der følger efter den, hvor indlagringen af det parti ost, kontrakten omfatter, er afsluttet
- b) efter indlagringen af det parti ost, kontrakten omfatter, er afsluttet og senest 40 dage efter begyndelsesdatoen for den kontraktlige oplagring.

Artikel 3

1. Der ydes kun støtte til ost, der er indgået på lager i perioden 15. april til 31. december 1999.
2. Der kan ikke ydes støtte for en kontraktlig oplagring på under 60 dage.
3. Støtten må ikke være større end det beløb, der svarer til en oplagringsperiode på 180 dage, som er afsluttet inden den 31. marts 2000. Som undtagelse fra artikel 2, stk. 1, litra d), første led, kan lagerholderen dog efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede 60-dages periode foretage hel eller delvis udlagring af et parti, hvorom der er indgået kontrakt. Den mængde, der kan udlagres, skal mindst være på 500 kg. Medlemsstaterne kan dog forhøje denne mængde op til 2 tons.

Begyndelsesdatoen for udlagringen af ost, for hvilken kontrakten gælder, medregnes ikke i den kontraktlige oplagringsperiode.

Artikel 4

1. Støtten fastsættes således:

- a) 100 EUR pr. ton for de faste omkostninger
- b) 0,35 EUR pr. ton pr. kontrakttoplagingsdag for oplagringsomkostninger

c) 0,52 EUR pr. ton pr. kontrakttoplagingsdag for de finansielle omkostninger.

2. Udbetaling af støtten finder sted senest 90 dage efter den sidste kontraktlige oplagingsdato.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sørger for, at betingelserne for opnåelse af ret til betaling af støtte overholdes.

2. Kontrahenten stiller til rådighed for de nationale myndigheder, der kontrollerer foranstaltningen, al dokumentation med følgende oplysninger om de privat oplagrede produkter:

- a) ejerforhold ved indlagringen
- b) ostenes oprindelse og fremstillingsdato
- c) indlagringsdato
- d) tilstedeværelse i lager
- e) udlagringsdato.

3. Kontrahenten, eller i hans sted lagerholderen, fører lagerregnskab, som skal være til rådighed på oplagringsstedet, med følgende oplysninger:

- a) identifikation ved kontraktnummer af de privat oplagrede produkter
- b) indlagrings- og udlagringsdato
- c) antallet af oste og deres vægt, angivet for hvert parti
- d) produkternes placering i lageret.

4. De oplagrede produkter skal være lette at identificere og oplagret adskilt efter kontrakt. Der sættes et særligt mærke på de oste, for hvilke kontrakten gælder.

5. De kompetente organer foretager kontrol ved indlagring, især med henblik på at sikre, at de oplagrede produkter er støtteberettigede, og forhindre enhver mulighed for at ombytte produkterne i løbet af den kontraktlige oplagringsperiode, jf. dog artikel 2, stk. 1, litra d).

6. Den nationale kontrolmyndighed gennemfører:

- a) en uanmeldt kontrol af produkternes tilstedeværelse i lageret. Den udvalgte prøve skal være repræsentativ og svare til mindst 10 % af den samlede kontraktmængde i forbindelse med støtte til privat oplagring. Kontrollen omfatter desuden en gennemgang af de i stk. 3 nævnte regnskaber, fysisk kontrol af vægten og arten af produkterne og deres identifikation. Denne fysiske kontrol skal omfatte mindst 5 % af den mængde, der underkastes en uanmeldt kontrol

b) kontrol af produkternes tilstedeværelse ved udløbet af den kontraktlige oplagingsperiode.

7. Om den i henhold til stk. 5 og 6 gennemførte kontrol udfærdiges der en rapport med følgende oplysninger:

- dato for kontrollen
- dens varighed
- det gennemførte kontrolarbejde.

Kontrolrapporten underskrives af den ansvarlige embedsmand og medunderskrives af kontrahenten, eller i givet fald af lagerholderen.

8. Hvis der konstateres uregelmæssigheder, som vedrører 5 % og derover af de af kontrollen omfattede produkter, udvides kontrollen til at omfatte en større prøve, som fastlægges af det kompetente organ.

Medlemsstaterne underretter inden fire uger Kommissionen om disse tilfælde.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at kontrolomkostningerne helt eller delvis bæres af kontrahenten.

Artikel 6

Medlemsstaterne underretter senest den 15. december 1999 Kommissionen om:

- a) de mængder ost, for hvilke der er indgået oplagingskontrakter
- b) eventuelt de mængder, for hvilke den i artikel 2, stk. 1, litra d), nævnte tilladelse er givet.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 15. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 679/1999
af 26. marts 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 2659/94 om nærmere bestemmelser for ydelse af støtte til privat oplagring af ostene Grana Padano, Parmigiano Reggiano og Provolone

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 6, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2659/94 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 671/97 ⁽⁴⁾, er støtten til privat oplagring af ostene Grana Padano, Parmigiano Reggiano og Provolone fastsat; støtten bør ændres som følge af udviklingen i oplagringsomkostningerne;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2659/94 affattes således:

»1. Støtten til privat oplagring af ost fastsættes således:

- a) 100 EUR pr. ton for de faste omkostninger
- b) 0,35 EUR pr. ton pr. kontrakttoplagingsdag for oplagringsomkostningerne
- c) et beløb til finansielle omkostninger, udtrykt i EUR pr. ton pr. kontrakttoplagingsdag, der fastsættes således:
 - 0,64 for Grana Padano-ost
 - 0,89 for Parmigiano Reggiano-ost
 - 0,52 for Provolone-ost.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for oplagringskontrakter, der indgås fra forordningens ikrafttrædelse.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 284 af 1. 11. 1994, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 101 af 18. 4. 1997, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 680/1999

af 26. marts 1999

om ikke at tage den 220. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 af 1. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår de generelle og de særlige interventionsforanstaltninger for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98⁽⁴⁾, blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 136/1999⁽⁶⁾;

i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2456/93 fastsættes der eventuelt en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation under hensyn-

tagen til de modtagne bud; ifølge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge;

efter at de bud, der blev indgivet ved den 220. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne, bør licitationen ikke tages til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den 220. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, er ikke taget til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.⁽³⁾ EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4.⁽⁴⁾ EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 47.⁽⁵⁾ EFT L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.⁽⁶⁾ EFT L 17 af 22. 1. 1999, s. 26.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 1999/19/EF

af 18. marts 1999

om ændring af Rådets direktiv 97/70/EF om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,*Artikel 1*under henvisning til Rådets direktiv 97/70/EF af 11.
december 1997 om etablering af harmoniserede sikker-
hedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter
og derover⁽¹⁾, særlig artikel 8, ogI »Kapitel IX: Radiokommunikation« i bilag II til direktiv
97/70/EF indsættes følgende:

»Regel 7: Radioudstyr — havområde A1

ud fra følgende betragtninger:

Følgende indsættes som nyt stk. 4:

- (1) Kommissionen har i forbindelse med vedtagelsen af direktiv 97/70/EF undersøgt bestemmelserne i direktivets bilag II vedrørende kapitel IX med henblik på deres anvendelse på nye fiskeskibe, hvis længde er mellem 24 og 45 meter, når der samtidig tages hensyn til disse fartøjers begrænsede størrelse og det begrænsede antal ombordværende;
- (2) denne undersøgelse har vist, at sådanne fartøjers radiokommunikation kan garantere den samme sikkerhed, når fartøjerne udelukkende opererer i havområde A1, hvis de udstyres med en ekstra VHF-radio, der benytter DSC (Digital Selective Calling) i stedet for EPIRB (Emergency Position Indicating Radio Beacon);
- (3) på baggrund af denne undersøgelse bør direktivets bilag II ændres;
- (4) ændringen er i overensstemmelse med reglerne for, at skibe, der ikke omfattes af SOLAS, kan deltage i GMDSS (Global Maritime Distress and Safety System), som er oprettet af Den Internationale Søfartsorganisations Komité for Sikkerhed på Søen ved cirkulære 803 af 9. juni 1997;
- (5) de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det ved artikel 12 i Rådets direktiv 93/75/EØF⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/74/EF⁽³⁾, nedsatte udvalg —

»Uanset bestemmelserne i regel 4, litra a), kan administrationen fritage nye fiskeskibe på 24, men ikke over 45 meters længde, som udelukkende besejler havområde A1, fra kravene i regel 6, stk. 1, litra f), og regel 7, stk. 3, hvis de er forsynet med et VHF-radioanlæg efter forskrifterne i regel 6, stk. 1, litra a), og desuden med et VHF-radioanlæg, der benytter DSC til transmission af skib-til-kystnødsignaler efter forskrifterne i regel 7, stk. 1, litra a).«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, de udsteder for det område, dette direktiv omfatter.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 34 af 9. 2. 1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 247 af 5. 10. 1993, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 276 af 13. 10. 1998, s. 7.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. februar 1999

om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel

(1999/224/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 M sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Staten Israel gennemfører særlige forskningsprogrammer på områder af fælles interesse;

Staten Israel på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side har undertegnet en Euro-Middelhavsafale om associering, der indeholder bestemmelser om forhandling af en samarbejdsafale inden for videnskab og teknologi;

Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel har indgået en aftale om videnskabeligt og teknisk samarbejde for en periode, der svarer til varigheden af fjerde rammeprogram;

ved afgørelse af 18. maj 1998 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel for en periode, der svarer til varigheden af femte rammeprogram;

aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Fællesskabets vegne den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 13.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. februar 1999.

På Rådets vegne

H.-F. von PLOETZ

Formand

⁽¹⁾ EFT C 283 af 12. 9. 1998, s. 5.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 11. februar 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

AFTALE

om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION, der handler på vegne af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«),

på den ene side, og

STATEN ISRAELS REGERING, der handler på vegne af Staten Israel (i det følgende benævnt »Israel«),

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

som tager følgende i betragtning:

Videnskabelig og teknisk forskning har stor betydning for Israel og Fællesskabet, og parterne har gensidig interesse i at samarbejde på dette område for at udnytte ressourcerne bedre og undgå unødigt dobbeltarbejde;

Israel og Fællesskabet gennemfører forskningsprogrammer på områder af fælles interesse;

Israel og Fællesskabet har interesse i at samarbejde om disse programmer til gensidig fordel;

det er i begge parters interesse at bidrage til, på den ene side at forskningsforetagender i Fællesskabet får adgang til forsknings- og udviklingsaktiviteter i Israel, og på den anden side at forskningsforetagender i Israel får adgang til Fællesskabets rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling;

staten Israel på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden har undertegnet en aftale, ifølge hvilken parterne forpligter sig til at intensivere det videnskabelige og tekniske samarbejde og enes om at fastsætte de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne målsætning i særskilte aftaler, der indgås til formålet;

Fællesskabet og Israel har indgået en aftale om videnskabeligt og teknisk samarbejde for en periode, der svarer til varigheden af fjerde rammeprogram; denne aftale indeholder bestemmelser om forlængelse på gensidigt acceptable vilkår;

Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse nr. 182/1999/EF vedtaget et rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002), i det følgende benævnt »femte rammeprogram«;

med forbehold af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab påvirker denne aftale og aktiviteter i medfør af aftalen på ingen måde medlemsstaternes ret til at iværksætte bilaterale aktiviteter med Israel inden for videnskab, teknologi, forskning og udvikling og, efter omstændighederne, til at indgå aftaler herom,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. Forskningsforetagender hjemmehørende i Israel kan deltage i alle særprogrammerne under femte rammeprogram.

2. Israelske videnskabsfolk og forskningsforetagender kan deltage i Det Fælles Forskningscenters aktiviteter.

3. Forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet kan deltage i forskningsprogrammer og -projekter i Israel inden for emner, der svarer til emnerne for programmerne under femte rammeprogram.

4. Ved »forskningsforetagender« forstås i denne aftale bl.a.: universiteter, forskningsorganisationer, erhvervsvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og enkeltpersoner.

Artikel 2

Samarbejdet kan omfatte følgende:

— deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Israel i gennemførelsen af alle særprogrammer under femte rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner«

- finansielle bidrag fra Israel til budgetterne for programmerne under femte rammeprogram, baseret på forholdet mellem Israels bruttonationalprodukt og summen af bruttonationalprodukterne for medlemsstaterne i Den Europæiske Union samt Israel
- deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet i israelske forskningsprojekter og resultaterne heraf i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der gælder i Israel i hvert enkelt tilfælde; sådanne forskningsforetagender, der deltager i israelske forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, afholder deres egne omkostninger, herunder deres forholdsmæssige del af de generelle omkostninger til ledelse og administration
- jævnlige drøftelser om tendenser og prioriteter inden for forskningspolitik og -planlægning i Israel og Fællesskabet
- drøftelser om fremtidsudsigterne for og videreudviklingen af samarbejdet
- hurtig udveksling af information om gennemførelsen af FTU-programmer i Israel og Fællesskabet og om resultaterne af det arbejde, der gennemføres som led i samarbejdet.

Artikel 3

Samarbejdet kan gennemføres på følgende måder:

- deltagelse i Fællesskabets programmer, delprogrammer og fælles forskningsaktiviteter, navnlig forskningskontrakter med omkostningsdeling, samordnede aktioner, koordineringsaktiviteter, herunder tematiske net, uddannelses- og undervisningsaktiviteter, undersøgelser og evalueringer
- fælles møder
- besøg og udvekslinger af forskningsmedarbejdere, ingeniører og teknikere
- jævnlige, vedvarende kontakter mellem program- eller projektledere
- deltagelse af eksperter i seminarer, symposier og workshops.

Artikel 4

Samarbejdet kan tilpasses og udbygges på et hvilket som helst tidspunkt efter fælles aftale mellem parterne.

Artikel 5

Forskningsforetagender hjemmehørende i Israel, som deltager i Fællesskabets forskningsprogrammer, har med hensyn til ejendomsret, udnyttelse og formidling af oplysninger og intellektuel ejendomsret, der fremkommer som følge af en sådan deltagelse, samme rettigheder og pligter som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, jf. bilag A.

Forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, som deltager i israelske forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, har med hensyn til ejendomsret, udnyttelse og formidling af oplysninger og intellektuel ejendomsret, der fremkommer som følge af en sådan deltagelse, samme rettigheder og pligter som israelske forskningsforetagender i det pågældende projekt, jf. bilag C.

Artikel 6

Der nedsættes et fælles udvalg, i det følgende benævnt »Forskningsudvalget EF-Israel«. Udvalget har bl.a. til opgave:

- at overvåge og evaluere gennemførelsen af denne aftale
- at undersøge, hvilke tiltag der kan bidrage til at forbedre og udbygge samarbejdet
- at føre jævnlige drøftelser om tendenser og prioriteter inden for forskningspolitik og -planlægning i Israel og Fællesskabet samt om fremtidsudsigterne for samarbejdet
- at sikre, at denne aftale gennemføres korrekt.

Udvalget, der består af repræsentanter for Kommissionen og Israel, fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget træder sammen på parternes anmodning mindst en gang om året. Der afholdes ekstraordinære møder, hvis en af parterne anmoder om det.

Artikel 7

1. Israels finansielle bidrag i forbindelse med dets deltagelse i særprogrammerne fastsættes i forhold til og som tillæg til det beløb, der hvert år er til rådighed på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til forpligtelsesbevillinger til dækning af Kommissionens finansielle forpligtelser hidrørende fra enhver form for arbejde, der er nødvendigt for gennemførelse, forvaltning og drift af disse programmer.

2. Den proportionalitetsfaktor, der danner grundlag for Israels bidrag, fremkommer ved at udregne forholdet mellem Israels bruttonationalprodukt, angivet i markedspriser, og summen af bruttonationalprodukterne, angivet i markedspriser, for medlemsstaterne i Den Europæiske Union samt Israel. Dette forhold udregnes på grundlag af de seneste statistiske oplysninger fra Verdensbanken, der er til rådighed på det tidspunkt, hvor det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget offentliggøres.

3. Betingelserne for Fællesskabets finansielle bidrag er fastlagt i bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 182/1999/EF af 22. december 1998.

4. Betingelserne for Israels finansielle bidrag er fastlagt i bilag B.

Artikel 8

1. Repræsentanter for Israel deltager i programforvaltningsudvalgene under femte rammeprogram. Dog deltager Israels repræsentanter ikke i udvalgmøderne, når der holdes afstemning. Ellers træder udvalgene kun under særlige omstændigheder sammen uden Israels repræsentanter. Israel underrettes om sådanne møder.
2. For deltagelsen, jf. stk. 1, gælder samme regler, herunder procedurer for modtagelse af information og dokumentation, som for deltagerne fra medlemsstaterne.

Artikel 9

1. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 5, har forskningsforetagender hjemmehørende i Israel, som deltager i femte rammeprogram, samme kontraktlige rettigheder og forpligtelser som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Israels gensidige interesser.
2. Vilklårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter under Fællesskabets programmer er de samme for israelske forskningsforetagender som for forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Israels gensidige interesser.
3. Når der udvælges bedømmere, tages israelske eksperter i betragtning på linje med eksperter fra Fællesskabet. Israelske eksperter kan deltage i rådgivende grupper og andre rådgivende organer, der bistår Kommissionen ved gennemførelsen af femte rammeprogram.
4. Et israelsk forskningsforetagende kan være koordinator for et projekt på samme vilkår som foretagender fra Fællesskabet. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordning indeholder kontrakter, der indgås med eller af israelske forskningsforetagender, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages en økonomisk revision med det formål at kontrollere sådanne foretagenders indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den gensidige interesse yder de relevante israelske myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.
5. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 5, har forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, som deltager i israelske forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, samme kontrakt-

lige rettigheder og forpligtelser som israelske forskningsforetagender, som nærmere fastlagt i bilag C, under hensyntagen til Fællesskabets og Israels gensidige interesser.

6. Vilklårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter vedrørende projekter under israelske forsknings- og udviklingsprogrammer er de samme for forskningsforetagender fra Fællesskabet som for israelske forskningsforetagender, som nærmere fastlagt i bilag C, under hensyntagen til Fællesskabets og Israels gensidige interesser.

Artikel 10

Hver part påtager sig, i overensstemmelse med sine egne regler og bestemmelser, at lette flytning og ophold for forskningsmedarbejdere, der deltager i aktiviteter i Israel og Fællesskabet i medfør af denne aftale.

Artikel 11

Bilag A, B og C udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 12

1. Denne aftale indgås for en periode, der svarer til varigheden af femte rammeprogram.
2. Parterne kan hver især opsigte aftalen på et hvilket som helst tidspunkt med 12 måneders varsel, jf. dog stk. 1. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen og/eller ved udløbet af aftalen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilklårene i aftalen.
3. Hvis Fællesskabet træffer afgørelse om ændring af et eller flere fællesskabsprogrammer, kan denne aftale opsiges på gensidigt acceptable vilkår. Israel underrettes om det præcise indhold af de ændrede programmer senest en uge efter, at de er vedtaget af Fællesskabet. Hvis en af parterne har til hensigt at opsigte aftalen, underretter vedkommende den anden part senest en måned efter, at Fællesskabet har truffet ovennævnte afgørelse.
4. Når Fællesskabet vedtager et nyt flerårigt rammeprogram for forskning og udvikling, kan denne aftale genforhandles eller forlænges på gensidigt acceptable vilkår.

Artikel 13

Denne aftale godkendes af parterne i overensstemmelse med de procedurer, der gælder for hver af dem.

Aftalen træder i kraft på den dag, hvor parterne meddeler hinanden, at de nødvendige procedurer til dette formål er gennemført.

Artikel 14

Denne aftale gælder på den ene side på de områder, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og på de betingelser, der er fastlagt i denne traktat, og på den anden side på Staten Israels område.

Artikel 15

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og hebraisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdneenenneentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdneenenvijftig.

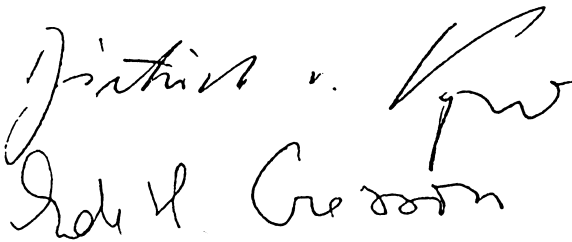
Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundraionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

ונעשה בבריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea
For det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

J. G. Cresson

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Kissinger

*BILAG A***PRINCIPPER FOR TILDELING AF INTELLEKTUEL EJENDOMSRET****I. Ejendomsret samt tildeling og udøvelse af rettigheder**

1. De kontrakter, som parterne indgår efter de regler, der er fastlagt til gennemførelse af artikel 130 J i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, omfatter navnlig ejendomsret til og brug, herunder offentliggørelse, af information og intellektuel ejendom, der fremkommer som led i den fælles forskning. Der tages hensyn til målene for den fælles forskning, deltagernes forholdsmæssige bidrag, fordelene og ulemperne ved at udstede licens for geografisk område eller anvendelsesområde, krav i henhold til gældende love, procedurer for bilæggelse af tvister samt andre faktorer, som deltagerne måtte finde relevante. Rettigheder og forpligtelser, for så vidt angår intellektuel ejendomsret i forbindelse med forskning udført af gæsteforskere, omfattes også af disse kontrakter.
2. Under gennemførelsen af denne aftale, for så vidt angår deltagelse i femte rammeprogram, udnyttes information og intellektuel ejendomsret i overensstemmelse med Fællesskabets og Israels gensidige interesser, og kontrakterne indeholder bestemmelser herom.
3. Information og intellektuel ejendom, der fremkommer i løbet af den fælles forskning, og som ikke er omfattet af kontrakterne, tildeles efter de principper, der er fastlagt i kontrakterne, herunder bestemmelserne om bilæggelse af tvister. Hvis der ikke træffes nogen bindende afgørelse ved hjælp af den metode til bilæggelse af tvister, som parterne har valgt, tilfalder ejendomsretten til sådan information eller intellektuel ejendom i fællesskab alle deltagere, som er involveret i den fælles forskning, der har resulteret i informationen eller den intellektuelle ejendom. Hvis der ikke opnås enighed om udnyttelsen, tildeles hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, retten til at udnytte sådan information eller intellektuel ejendom til egne kommercielle formål uden geografiske begrænsninger.
4. Hver part sikrer, at den anden part og dens deltagere kan få de rettigheder til intellektuel ejendom, som tildeles dem i overensstemmelse med principperne i afdeling I i dette bilag.
5. Samtidig med at konkurrencevilkårene bevares på de områder, der er omfattet af aftalen, bestræber hver part sig på at sikre, at rettigheder, som erhverves i henhold til denne aftale, og ordninger i henhold til denne udøves for navnlig at fremme:
 - i) formidling og anvendelse af viden, som er opstået, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig i medfør af aftalen,
og
 - ii) vedtagelse og gennemførelse af internationale standarder.

II. Internationale konventioner

Intellektuel ejendom, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med de relevante internationale konventioner, herunder TRIPs-aftalen (Trade-related aspects of intellectual property rights) under GATT-WTO, Bern-konventionen (Paris-akten af 1971) og Paris-konventionen (Stockholm-akten af 1967).

*BILAG B***FINANSIELLE BESTEMMELSER VEDRØRENDE ISRAELS FINANSIELLE BIDRAG, JF. ARTIKEL 7 I AFTALEN****1. Fastsættelse af det finansielle bidrag**

1.1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber underretter snarest muligt og senest den 1. september i hvert regnskabsår Israel og Forskningsudvalget EF-Israel om følgende, ledsaget af det relevante baggrundsmateriale:

- a) forpligtelsesbevillingerne til femte rammeprogram, som opført i oversigten over udgifter i det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget
- b) den anslåede størrelse af Israels bidrag med henblik på dets deltagelse i femte rammeprogram, som opført i det foreløbige budgetforslag.

For at lette de interne budgetprocedurer fremlægger Kommissionen dog vejledende tal senest den 30. maj hvert år.

1.2. Så snart det endelige budget er vedtaget, underretter Kommissionen Israel om ovennævnte beløb, som opført i oversigten over udgifter, med henblik på Israels deltagelse.

2. Betalingsprocedurer

2.1. Kommissionen sender senest den 1. januar og den 15. juni i hvert regnskabsår Israel en indkaldelse af midler på et beløb svarende til Israels bidrag i henhold til denne aftale. Ifølge disse indkaldelser skal Israel betale:

- seks tolvtedele af sit bidrag senest den 20. januar, og
- seks tolvtedele af sit bidrag senest den 15. juli.

Imidlertid udregnes de seks tolvtedele, der skal betales senest den 20. januar, på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i det foreløbige budgetforslag. Det beløb, der således betales, justeres i forbindelse med betalingen af de seks tolvtedele, der forfalder den 15. juli.

2.2. For så vidt angår det første år af gennemførelsen af denne aftale sender Kommissionen en første indkaldelse af midler inden for 30 dage fra aftalens ikrafttræden. Hvis denne indkaldelse sendes efter den 15. juni, skal det fremgå af indkaldelsen, at Israel skal betale tolv tolvtedele af sit bidrag, beregnet på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i budgettet, inden for 30 dage.

2.3. Israels bidrag udtrykkes og betales euro.

2.4. Israel betaler sit bidrag under denne aftale inden for fristerne i stk. 2.1 og 2.2. Hvis fristerne ikke overholdes, skal der betales renter svarende til enmåneds-interbankrenten (IBOR) i euro, som anført af International Swap Dealers' Association på side ISDA i Reuters. Denne sats forøges med 1,5 % for hver måneds forsinkelse. Den forøgede sats gælder for hele perioden efter betalingsfristens udløb. Dog skal der kun betales rente, hvis bidraget betales mere end 30 dage efter de fastlagte forfaldsdatoer, jf. stk. 2.1 og 2.2.

2.5. Israels repræsentanters og eksperter rejseomkostninger i forbindelse med deltagelse i arbejdet i de udvalg, der er omtalt i artikel 8 og 9 i denne aftale, samt omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af femte rammeprogram, refunderes af Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer, som er gældende for repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

3. Gennemførelse

3.1. Israels finansielle bidrag til femte rammeprogram i overensstemmelse med aftalens artikel 7 kan normalt ikke ændres i det pågældende regnskabsår.

3.2. Som led i opgørelsen af indtægter og udgifter ved afslutningen af hvert regnskabsår (n) foretager Kommissionen en regulering af regnskaberne med hensyn til Israels bidrag, idet der tages hensyn til ændringer, der har fundet sted, enten ved overførsler, annulleringer, fremførsler, frigørelser eller ved tillægs- og ændringsbudgetter i løbet af regnskabsåret. Denne regulering finder sted, når den anden rate for år n+1 betales. Der foretages yderligere reguleringer hvert år indtil juli 2006.

Israels betalinger krediteres fællesskabsprogrammerne som budgetindtægter, der opføres på den relevante konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget gælder for forvaltningen af bevillingerne.

4. Oplysninger

Senest den 31. maj i hvert regnskabsår ($n+1$) udfærdiges og sendes oversigten over bevillinger til femte rammeprogram vedrørende det foregående regnskabsår (n), opstillet på samme måde som Kommissionens driftsregnskab, til Israels orientering.

BILAG C

1. For at forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet kan deltage i et projekt under israelske forsknings- og udviklingsprogrammer, kræves det, at mindst ét israelsk forskningsforetagende også deltager. Forslag vedrørende en sådan deltagelse indsendes i fællesskab med den/de israelske forskningsforetagende(r).
2. Rettighederne og forpligtelserne for forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, som deltager i projekter under israelske forsknings- og udviklingsprogrammer, samt vilkårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter vedrørende sådanne projekter er omfattet af Israels love, bestemmelser og direktiver vedrørende forsknings- og udviklingsprogrammer samt om relevante nationale sikkerhedskrav, som gælder for israelske deltagere. Deltagerne sikres ens behandling, og der tages højde for karakteren af samarbejdet mellem Israel og Fællesskabet på dette område.
3. Afhængigt af projektets emne indsendes forslag til:
 - i) Kontoret for forskning (Office of the chief Scientist) i industri- og handelsministeriet for så vidt angår industrielle forsknings- og udviklingsprojekter i samarbejde med israelske virksomheder. Der er ingen foruddefinerede projektområder under dette forsknings- og udviklingsprogram. Der kan indsendes fælles forslag til projekter inden for et hvilket som helst område af industriel forskning og udvikling. Under Magnet-programmet kan israelske virksomheder desuden indsende forslag om samarbejde med forskningsforetagender fra Fællesskabet. Et sådant samarbejde skal godkendes af det pågældende konsortium og af ledelsen for Magnet-programmet.
 - ii) Ministeriet for videnskab for så vidt angår strategisk forskning på områderne elektrooptik, mikroelektronik, bioteknologi, informationsteknologi, avancerede materialer, miljø og vand.
 - iii) Kontoret for forskning (Office of the Chief Scientist) i landbrugsministeriet — fonden for fremme af forskning på landbrugsområdet.
 - iv) Kontoret for forskning (Office of the Chief Scientist) i ministeriet for nationale infrastrukturer for så vidt angår udvikling af infrastrukturer på energiområdet samt geovidenskaber.
 - v) Kontoret for forskning (Office of the Chief Scientist) i sundhedsministeriet for så vidt angår medicinsk forskning.
- Israel underretter jævnligt Fællesskabet og de israelske forskningsforetagender om aktuelle israelske programmer og om mulighederne for deltagelse af forskningsforetagender fra Fællesskabet.
4. Kontrakter mellem forskningsforetagender fra Fællesskabet og israelske forskningsforetagender og/eller mellem forskningsforetagender fra Fællesskabet og israelske statslige organer skal tage hensyn til bestemmelserne i dette bilag.

Fælles erklæring

I forbindelse med undertegnelsen af aftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde bekræfter Det Europæiske Fællesskab og Israel herved, at henvisningen i bilag A, afdeling I, punkt 1, til »de regler, der er fastlagt til gennemførelse af artikel 130 J i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab« gør Israels eller Fællesskabets foretagenders eventuelle adgang til resultater hidrørende fra projekter gennemført i medfør af andre internationale aftaler, hvori enten Fællesskabet eller Israel er part, betinget af, at den anden part eller de andre parter i sådanne andre aftaler indvilliger.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdneuenennentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdneuenenvijftig.

Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattasetsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundra nittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundra femtionio.

נעשה בכריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea

For det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

*Joséphine v. Kow
Isidore G. Crossin*

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Henry Abel

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. maj 1998

om Tysklands støtte til virksomheden Herborn und Breitenbach GmbH, tidligere
Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH

(meddelt under nummer K(1998) 1687)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/225/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med førnævnte artikler at have opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 15. marts 1995 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til statsstøtten til virksomheden SKET Schwermaschinenbau Magdeburg GmbH, Magdeburg (SKET SMM)⁽²⁾. Denne procedure vedrørte også SKET SMM's datterselskaber, dvs. Entstaubungstechnik Magdeburg GmbH, Magdeburg (ETM) og Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, Chemnitz (DZM). Det drejede sig i den forbindelse om støtte, som SKET SMM havde modtaget inden og som led i privatiseringen og omstruktureringen. SKET SMM havde allerede tidligere modtaget støtte, som Kommissionen ikke havde gjort indsigelse

mod (NN 46/93 og NN 95/93). Sagen blev registreret under C 16/95.

Den 30. juli 1996 besluttede Kommissionen at udvide sag C 16/95 til at omfatte den statsstøtte, der var udbetalt efter beslutningen om procedurernes indledning, og som ikke var omfattet af denne beslutning⁽³⁾. Investorerne (Oestmann & Borchert Industriebeteiligung GbR) havde i slutningen af 1995 trukket sig ud af planen, og en ny omstrukturingsplan med yderligere støtte var blevet anmeldt.

SKET SMM var i oktober 1996 tvunget til at indgive begæring om generaleksektion (konkursbehandling af virksomheder i de nye tyske delstater). Den plan, som var omfattet af beslutningen om at udvide proceduren af 30. juli 1996, havde således ikke kunnet genoprette SKET SMM's rentabilitet. Den 26. juni 1997 vedtog Kommissionen den negative endelige beslutning 97/765/EF⁽⁴⁾ med hensyn til støtten til SKET SMM. Generaleksektionen vedrører ikke de to datterselskaber ETM og DZM, som blev overdraget til Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS). Med beslutning 97/765/EF blev sag C 16/95 kun afsluttet med hensyn til den del af SKET SMM, der var berørt af generaleksektionen. Sag C 16/95 blev derfor opdelt på følgende måde: C 16a/95 vedrørende SKET SMM, C 16b/95 vedrørende ETM og C 16c/95 vedrørende DZM. DZM blev i 1995 fusioneret med en vesttysk virksomhed og optræder i dag som selskabet Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz (H&B). Den foreliggende beslutning vedrører kun H&B.

⁽¹⁾ EFT C 215 af 19. 8. 1995, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 215 af 19. 8. 1995, s. 8, og EFT C 298 af 9. 10. 1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 298 af 9. 10. 1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 314 af 18. 11. 1997, s. 20.

Ved skrivelse af 13. januar 1997 (registreret den 14. januar 1997) og af 6. august 1997 (registreret den 7. august 1997) underrettede Tyskland Kommissionen om H&B's overdragelse og anmeldte støtte til fordel for H&B for perioden fra SKET SMM's generalksekution. Med den anden skrivelse blev omstruktureringsplanen fremlagt, som endnu en gang blev tilpasset til H&B's nye situation. Ved skrivelse af 30. oktober 1997 (registreret samme dag) underrettede Tyskland Kommissionen om betingelserne for H&B's privatiseringskontrakt samt ændringerne i omstruktureringsplanen fra august 1997.

II

SKET SMM havde den 24. marts 1995 og den 12. april 1995 under ledelse af investorerne Oestmann & Borchert Industriebeteiligung GbR (som i slutningen af 1995 trak sig ud af privatiseringsprojektet) erhvervet alle andele i H&B Beteiligungsgesellschaft GmbH og H&B GmbH & Co. KG fra Kolbus GmbH & Co. KG. Denne sammenlutning fusionerede med datterselskabet DZM og forblev indtil den 31. december 1996 som H&B et datterselskab under SKET SMM. H&B blev overdraget til BvS ved kontrakt af 16. januar 1997. H&B blev overdraget i sin daværende tilstand (dvs. med gæld).

West Merchant Bank, som af BvS havde fået til opgave at søge efter en investor, havde pr. 1. maj 1997 modtaget fire tilbud efter en åben udbudsprocedure, hvor der var blevet rettet henvendelse til 112 virksomheder i hele verden. Der blev indledt forhandlinger med to af disse fire bydende, og under hensyntagen til virksomhedsplan, garantier om bevarelse af arbejdspladser og finansielle nøgletal blev det bedste tilbud udvalgt. Ved denne udvælgelse overvejedes imidlertid ikke muligheden af en opløsning af virksomheden, som sandsynligvis havde været forbundet med lavere omkostninger end et salg ledsaget af finansielle foranstaltninger. I henhold til de generelle principper, som Kommissionen anvender i forbindelse med vurderingen af virksomhedsprivatiseringer, indeholder privatiseringen af H&B således støtte⁽⁵⁾.

Den udvalgte investor (hr. Henrich) er en fysisk person, som har erfaringer inden for trådtrækningsbranchen. Investoren solgte i 1994 sin familievirksomhed, der fremstillede sådanne maskiner, til et finansielt holdingselskab (EIS-group), efter at han i fire år havde været direktør i denne virksomhed. Hr. Henrich har stadig en ansættelseskontrakt hos EIS-group, som var indforstået med erhvervelsen af H&B. Investoren overtog H&B den 24. september 1997, og i første omgang overtog han 50 % og derpå pr. 1. januar 1998 100 % af ledelsen. Han skal endvidere overtage stillingen som bestyrelsesformand i Cable & Wire Division under EIS-group, som består af tre virksomhedsandele. På denne måde tilvejebringer inve-

storen kendskab til aktivitetsområdet, kontakter og muligheder for synergieffekter.

H&B-sammenslutningen har følgende struktur:

- a) Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz (tidligere DZM), med en egenkapital på 1 mio. DEM. Dette selskab fungerer samtidig som komplementar i H&B GmbH & Co. KG, Herborn. Virksomheden har 107 ansatte, og dens opgaver består i planlægning, konstruktion og produktion af maskiner.
- b) Herborn & Breitenbach GmbH & Co. KG, Herborn (Hessen), kommanditkapital: 6 mio. DEM, komplementarkapital: 0,1 mio. DEM. Virksomheden har 78 ansatte, og dens opgaveområder er planlægning, konstruktion og produktion.
- c) Herborn & Breitenbach Beteiligungs GmbH, Unna (Nordrhein-Westfalen), besiddes 100 % af Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz. Virksomheden har en egenkapital på 0,1 mio. DEM (dette selskab tjener som rent »tomt selskab« uden kommercielle aktiviteter og uden ansatte).

H&B's aktiviteter består i salg, konstruktion, produktion, installation, test og vedligeholdelse af trådtrækningsmaskiner på de to produktionssteder i Chemnitz og Herborn. Disse maskiner er beregnet til meget forskellige industrisektorer, f.eks. bilproduktion, stålindustri, skibsbygning, byggeindustri, energiforsyning, telekommunikation og produktion af glødelamper.

Investorens omstruktureringsplan tager overordnet sigte på at sikre markedsandelene og nedbringe produktionsomkostningerne. H&B befandt sig allerede i omstruktureringsfasen, da investoren opkøbte virksomheden, og denne vil videreføre virksomhedens indsats ved hjælp af sine kontakter. Der er planer om at:

- a) opretholde de to produktionssteder (Herborn og Chemnitz). Men med henblik på at nedbringe omkostningerne, skal opdelingen fastlægges mere klart og rationelt: forskning og udvikling, produktion og montage i Chemnitz, forvaltning, salg og kundemonstration i Herborn
- b) koncentrere produktsortimentet med henblik på at reducere omkostningsstrukturen
- c) tilpasse maskinerne til kundernes særlige krav (udvikling og produktion)
- d) i højere grad at koncentrere sig om kundeservice på grund af DZM's og H&B's betydelige beholdning af brugte maskiner
- e) udvikle produktionen af reservedele samt pakketilbud vedrørende modernisering og inspektion af maskiner
- f) styrke den outsourcing, der allerede finder sted i virksomheden

⁽⁵⁾ Jf. trogtyvende beretning om konkurrencepolitikken, 1993, nr. 402 og 403.

g) nedlægge arbejdspladser. Investoren har dog overtaget alle nuværende arbejdspladser (186) og garanteret, at 150 af dem vil blive bevaret, heraf 90 i Chemnitz og 60 i Herborn. Garantien gælder for de kommende tre år. Det er garanteret, at produktionsstedet i Chemnitz videreføres i to yderligere år med mindst 25 arbejdspladser. Til arbejdspladsgarantierne er der knyttet kontraktmæssigt fastsatte bøder.

H&B skal i et første skridt sikre sine markedsandele (i Tyskland, Europa, SNG-staterne, Sydøstasien og USA) ved hjælp af investorens kontakter og knowhow i forbindelse med aktivitetsområdet, men også ved hjælp af programmet til nedbringelse af omkostningerne og omlægning af produktionsassortimentet. Investoren ser betydelige synergieffekter gennem samarbejde med andre virksomheder (bestyrelsesformand i Cable & Wire Division under EIS-group).

Der er i de forløbne år foretaget investeringer (16,5 mio. DEM), navnlig til sanering af de eksisterende bygninger og modernisering af de tekniske anlæg. I de kommende år garanterer investoren investeringer på ca. 0,5 mio. DEM/år i tre år (kontraktmæssigt fastsatte bøder).

Ifølge de seneste prognoser for omsætningen vil sammenlutningen fra 1999 formentlig opnå et overskud før skat [...]⁽⁶⁾.

III

H&B forblev indtil 1997 i SKET-sammenslutningen og modtog flere gange omstrukturingsstøtte. Rent faktisk har de vanskeligheder, som SKET SMM stod over for (og som førte til en generalsekuktion), forhalet omstrukturen af H&B.

Den støtte, som H&B havde fået udbetalt, var ydet som led i på hinanden følgende omstrukturingsplaner. H&B indgik i SKET-sammenslutningen, og ifølge planerne skulle hele koncernen omstruktureres. Efter virksomhedens overdragelse til BvS og dermed udskillelse fra sammenslutningen, er disse planer blevet klart mere præcise med hensyn til H&B. Salget af den enkelte virksomhed blev først overvejet på det tidspunkt. I dag er H&B privatiseret, og en af investoren justeret omstrukturingsplan med nye finansielle nøgletal (jf. kapitel II) blev undersøgt af Kommissionen.

For at skabe større klarhed anføres udelukkende de finansielle foranstaltninger, som rent faktisk blev gennemført tidligere eller er fastsat i den aktuelle plan som led i privatiseringen⁽⁷⁾. Det drejer sig om følgende foranstaltninger:

⁽⁶⁾ Dele af teksten er blevet redigeret for at sikre, at fortrolige oplysninger ikke afsløres; disse dele er anført i firkantet parentes og ledsaget af en asterisk.

⁽⁷⁾ Jf. fodnote 1 og 2.

1. 1990-1991: ydelse af formålsbestemte midler (social-plan) til et beløb af 1,4 mio. DEM.

2. 1993: 26,5 mio. DEM i form af ikke-rentebærende lån og eftergivelse af tilgodehavender, heraf:

a) BvS's ydelse af ikke-rentebærende lån til dækning af gamle lån fra tiden før den 1. juli 1990 på 13,9 mio. DEM

b) et andet lån fra BvS til afløsning af gamle lån fra tiden før den 1. juli 1990 på 5,4 mio. DEM

c) ikke-rentebærende lån fra BvS til dækning af renterne på gamle lån på 1,7 mio. DEM

d) eftergivelse af tilgodehavender i forbindelse med dækning af udligningsforpligtelser på 4,6 mio. DEM

e) eftergivelse af renter på 0,9 mio. DEM i forbindelse med disse forpligtelser.

Disse lån og denne eftergivelse af tilgodehavender (i alt 26,5 mio. DEM) blev pr. 31. december 1994 omdannet til tilskud (15,9 mio. DEM) og til oprettelse af kapitalreserver (5,6 mio. DEM + 5 mio. DEM) via SKET SMM.

3. 1996: 11 mio. DEM i lån, heraf:

a) ydelse af et lån på 3,2 mio. DEM til dækning af gamle lån (fra tiden før den 1. juli 1990) via SKET SMM. BvS vil udbetale dette beløb til kuratoren

b) lån på 5,4 mio. DEM fra BvS (2,2 mio. DEM til finansiering af ordrer via SKET SMM (BvS tilbagebetaler beløbet til kuratoren), 2,1 mio. DEM til opretholdelse af likviditeten og 1,1 mio. DEM til dækning af gældsforpligtelser over for leverandører)

c) BvS's godtgørelse af en betaling fra en kunde, der fejlagtigt er gået til SKET SMM, på 2,4 mio. DEM i form af et ikke-rentebærende aktionærlån.

I slutningen af 1996 udgjorde H&B's forpligtelser 38,9 mio. DEM (26,5 mio. DEM i form af lån, som blev omdannet til tilskud, der ikke skulle tilbagebetales, 11 mio. DEM i lån, 1,4 mio. DEM i form af formålsbestemte midler). Hertil kom garantier på 15 mio. DEM på følgende vilkår: 0,25 % halvårligt (1. januar og 1. juli), beregnet på grundlag af den af BvS betalte finansiering, samt 0,5 % af de midler, som banken havde tilbageholdt, og den betingede finansiering af et beløb på 1,377 mio. DEM.

4. 1997 — Privatisering (betingelser i privatiseringskontrakten)

BvS frigør H&B for al gammel gæld og yder tilskud til færdiggørelse af omstruktureringen.

a) Sælgerens (BvS) forpligtelser:

- i) eftergivelse af tilgodehavenderne i forbindelse med lånene på 11 mio. DEM (omdannelse til tilskud, der ikke skal tilbagebetales)
- ii) eftergivelse af tilgodehavenderne med hensyn til aktionærlånet på 3 mio. DEM, som blev ydet i 1997 (i forbindelse med SKET SMM's general-eksekution)
- iii) ydelse af et ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud på 4 mio. DEM til omstruktureringen (to delbeløb på: 2 mio. DEM pr. 1. januar 1998 og pr. 30. juni 1998) til opretholdelse af likviditeten og til finansiering af investeringer
- iv) deltagelse i omkostningerne til afhjælpning af gammel forurening (fra tiden før den 1. juli 1990), som overstiger et beløb på 2 mio. DEM, indtil maksimalt 4 mio. DEM
- v) overtagelse af den eventuelle risiko for et tilbagebetalingskrav fra skattemyndighedernes side, som kunne udgøre 0,3 mio. DEM.

b) Investorens forpligtelser:

- i) købspris på 0,25 mio. DEM
- ii) overtagelse af de udnyttede garantier på 3,3 mio. DEM i eget navn og tilvejebringelse af garantier på i alt 9 mio. DEM
- iii) overtagelse af en uigenkaldelig tidsubegrænset selvskyldnerkaution på 3,0 mio. DEM til fordel for BvS. Denne kaution reduceres årligt med 0,5 mio. DEM fra den 30. august 1998, hvis og såfremt køberen har opfyldt sine kontraktmæssige forpligtelser
- iv) overtagelse af afhjælpningen af gammel miljøforurening indtil et maksimum på 2 mio. DEM (derudover dækker BvS 80 % af omkostningerne indtil et beløb på maksimalt 4 mio. DEM)
- v) garantier med kontraktmæssigt fastsatte bøder: gennemførelse af en investering på 1,5 mio. DEM inden den 30. juni 2000, bevarelse af arbejdspladser i Chemnitz (90 personer i 3 år) samt opretholdelse af produktionsstedet i Chemnitz, idet 25 arbejdspladser garanteres i yderligere to år
- vi) investoren, H&B GmbH og H&B GmbH & Co. KG har forpligtet sig til ikke at foretage udbytteudbetalinger eller udtræk (hverken åbne eller skjulte) inden den 2. december 2002.

IV

Som led i sag C 16/95 modtog Kommissionen bemærkninger fra tredjemand, og bemærkningerne fra en tysk konkurrent drejede sig direkte om H&B. Disse bemærkninger vedrørte SKET SMM's overtagelse af H&B, idet

den pågældende konkurrent selv skal have været interesseret i at overtage virksomheden, samt H&B's salg af produkter, som tilsyneladende skal være sket på betingelser under markedspriserne.

Disse bemærkninger blev videregivet til Tyskland ved skrivelse af 19. november 1996. Tyskland svarede ved skrivelse af 6. januar 1997 (registreret den 7. januar 1997 under nr. A/30033) med hensyn til H&B og fremsatte en detaljeret redegørelse. Den tyske konkurrent havde således via en advokat allerede i 1995 rejst indsigelse over for Kommissionen, idet vedkommende gjorde gældende, at der var et problem med prisdumping fra DZM's side. Allerede på dette tidspunkt kunne de tyske myndigheder dokumentere, at den pågældende konkurrent havde reelle chancer på markedet, og at DZM's priser ikke lå under markedspriserne.

Med hensyn til SKET SMM's overtagelse af H&B og konkurrentens købhensigter, som skal være blevet ladet ude af betragtning for at begunstige SKET SMM, bemærkede Tyskland, at denne konkurrent ikke blev udelukket fra privatiseringsforhandlingerne, men selv havde givet afkald herpå.

V

Den støtte, som DZM eller H&B har modtaget, blev ydet fra 1991. Det drejer sig i den forbindelse først og fremmest om støtte, som blev ydet som led i »Treuhandordningerne« (NN 108/91, E 15/92 og N 768/94). »Treuhandordningerne« var i kraft indtil den 1. januar 1996. Som led i disse ordninger var finansieringen af virksomheder dækket af Treuhandanstalt (THA), såfremt visse lofter med hensyn til antallet af beskæftigede og støttens størrelse blev overholdt. DZM, henholdsvis H&B, kunne som datterselskab til SKET SMM ikke falde ind under disse ordninger, da SKET SMM overskred de maksimale lofter med hensyn til antallet af beskæftigede og støttebeløb. Den støtte, der blev ydet til denne virksomhed, skulle derfor anmeldes individuelt til Kommissionen og undersøges af denne.

De ydede eller planlagte finansielle foranstaltninger (jf. kapitel III) udgør i alt 50,2 mio. DEM. Derudover har BvS til finansieringen af aktiviteterne stillet garantier til rådighed, som blev udnyttet i en størrelsesorden på 3,3 mio. DEM.

Af disse finansielle foranstaltninger bør et beløb på 28,2 mio. DEM, i overensstemmelse med beslutningerne vedrørende »Treuhandordningerne«, ikke betragtes som statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Det drejer sig i den forbindelse om 24,2 mio. DEM til finansiering af gamle lån og et beløb på maksimalt 4 mio. DEM til omkostninger i forbindelse med den eventuelle afhjælpning af gammel miljøforurening.

De støttebeløb, der skal undersøges i denne forbindelse, udgør således 22 mio. DEM. I dette beløb indgår følgende:

- a) 1,4 mio. DEM i form af formålsbestemte midler i perioden 1990-1991 (finansiering af socialplanen)
- b) 5,5 mio. DEM i form af eftergivelse af tilgodehavender i forbindelse med udligningsforpligtelser (inklusive renter) i 1993
- c) 7,8 mio. DEM i form af lån, som i 1996 blev omdannet til tilskud, der ikke skal tilbagebetales
- d) 3 mio. DEM i form af lån til finansiering af aktiviteterne i 1997, med privatiseringen omdannet til tilskud, der ikke skal tilbagebetales
- e) 4 mio. DEM i form af ikke-tilbagebetalingspligtige omstruktureringstilskud i 1997 og
- f) 0,3 mio. DEM til dækning af eventuel skattegæld.

Hertil kommer de garantier, som BvS i de seneste år har stillet til rådighed (15 mio. stillet til rådighed, hvoraf 3,3 mio. DEM rent faktisk er blevet udnyttet).

De anmeldte støtteforanstaltninger til fordel for DZM, henholdsvis H&B, er ydet med henblik på virksomhedens omstrukturering og skal opfylde de kriterier, der er anført i afsnit 3.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽⁸⁾ fra 1994.

De pågældende støtteforanstaltninger blev oprindeligt (ydelse af lån) for en stor dels vedkommende ydet i den periode, hvor DZM, henholdsvis H&B, indgik i SKET-sammenslutningen, en af de største industrikoncerner på de nye delstaters område. Vanskelighederne i SKET-sammenslutningen, hvis privatisering havde vist sig at være umulig på grund af den tunge struktur, og den senere generalsekution har indvirket negativt på udviklingen i rentabiliteten i virksomheden DZM, henholdsvis H&B, som endnu opnåede overskud i 1990 og 1991. Resultatet blev negativt i 1992 [...] blev derpå langsomt bedre og blev positivt i 1995 [...] og igen negativt i 1996 [...]. En faktor, der var medvirkende til at forbedre resultatet i 1995, var sandsynligvis DZM's fusion med H&B-sammenslutningen. Faldet i resultatet for 1996 står i forbindelse med udviklingen SKET SMM, som i sidste instans resulterede i, at der blev indledt generalsekution i oktober 1996. H&B's resultat for 1997 påvirkes ydermere heraf (jf. kapitel II).

Inden for »Treuhandordningens« gyldighedsperiode modtog H&B støtte i 1990-1991 (finansiering af socialplanen) og i 1993 (eftergivelse af udligningsforpligtelser). Formålet med denne støtte var at muliggøre påbegyndelsen af virksomhedens omstrukturering. THA og senere

BvS stod i øvrigt ikke for den endelige omstrukturering af virksomheden. Deres opgave bestod i at forberede virksomhederne på privatiseringen. Den endelige omstrukturering påhvilede derefter investoren. Det særlige ved virksomheden er uden tvivl, at dens moderselskab, SKET SMM, ikke med held kunne privatiseres. I denne periode var DZM, henholdsvis H&B, integreret i omstrukturingsplanerne for hele SKET-gruppen.

I slutningen af 1995 trak investorerne Oestmann & Borchert sig tilbage fra privatiseringsplanerne i forbindelse med SKET SMM. Efter dette mislykkede forsøg måtte omstrukturingsplanen for gruppen tilpasses til den nye situation af rådgivningsfirmaet Roland Berger. Denne plan har stadig til formål at omstrukturere hele gruppen.

Efter indledningen af generalsekutionen i forbindelse med SKET SMM (oktober 1996) og overdragelsen af H&B modtog H&B ny støtte. Denne skulle til dels muliggøre finansieringen af ordrer, som blev betalt til SKET SMM som moderselskab, og tilbagebetalingen af lån, som SKET SMM havde ydet H&B. Disse beløb havde kuratoren på tidspunktet for indledningen af generalsekutionen gjort krav på til boet. Denne støtte tilførte ligeledes virksomheden den nødvendige likviditet og gjorde det muligt for den at betale leverandørerne (jf. kapitel III, 3.).

I forbindelse med ETM's og H&B's overdragelse til BvS, som skulle forhindre, at de to selskaber blev omfattet af boet, blev planen for H&B endnu en gang revideret. H&B måtte klare de vanskeligheder, som generalsekutionen i forbindelse med H&B's moderselskab medførte for virksomhedens aktiviteter.

Efter privatiseringen anmeldte Tyskland igen den omstrukturingsplan, som investoren havde ændret, dog med lavere støttebeløb end tidligere, da en privat investor ikke tidligere deltog deri.

Den første betingelse i de nævnte rammebestemmelser er, at der udarbejdes en plan, som gør det muligt for virksomheden på længere sigt igen at blive rentabelt og levedygtig uden yderligere støtte.

Prognoserne vedrørende omsætning og omkostningsudvikling synes at være fornuftige, og resultatet vil formentlig blive positivt i 1999. Omstrukturingsforanstaltningerne omfatter interne foranstaltninger med henblik på en omorganisering af produktionen og en ny opgavefordeling mellem produktionsstederne. Investoren tilfører virksomheden en betydelig knowhow om branchen og kontakter (kapitel II). Virksomheden kan dække alle omkostninger som led i planen. Planen vil på de fastsatte vilkår formentlig gøre det muligt for virksomheden igen at blive levedygtig (den opnår fra 1999 et positivt resultat inden skat).

⁽⁸⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Ifølge rammebestemmelserne skal virksomheder, som opererer inden for brancher med overkapacitet, ligeledes nedskære deres kapacitet i forhold til den modtagne støtte.

H&B udøver virksomhed inden for maskinindustrien, nærmere bestemt inden for produktion af kabel- og trådtrækningsmaskiner. I denne særlige branche er der ingen tegn på overkapacitet. Efter en generelt faldende vækst inden for maskinindustrien i Fællesskabet i 1996 kan der igen registreres en stigning⁽⁹⁾. Branchen blev indgående omstruktureret i Fællesskabet og har fået større betydning i Østeuropa som følge af opsvinget i forskellige lande samt i Asien. Med opsvinget i USA fremkommer der her ligeledes et vigtigt marked. H&B's markeder for kabel- og trådtrækningsmaskiner er foruden Tyskland og Fællesskabet, De Forenede Stater og Sydøstasien. Endvidere er H&B traditionelt repræsenteret i de østeuropæiske lande, hvor der er tegn på et økonomisk opsving. Derudover hører H&B til blandt de små og mellemstore virksomheder.

Et tredje kriterium i rammebestemmelserne er, at omkostningerne skal stå i forhold til fordelene ved omstruktureringen. Støttens størrelse skal være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at finansiere omstruktureringen.

Den støtte, som H&B har modtaget siden 1991, blev begrænset til finansieringen af det, der var behov for til at kunne videreføre virksomheden. Det drejer sig om i alt 22 mio. DEM og garantier, som var udnyttet med 3,3 mio. DEM. I 1996 drejede det sig om at dække tilgodehaver og gæld samt likviditetsbehovet. I 1997 drejede det sig om den likviditet, der var nødvendig til aktiviteterne, samt om investeringer. Beløbet på 4 mio. DEM i form af ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud ydes i delbeløb og udbetales kun, hvis det dokumenteres, at de anvendes til formålet. Garantierne overtages af investoren. BvS påtager sig eventuelle tilbagebetalingskrav fra skattemyndighedernes side på 0,3 mio. DEM.

Investorens bidrag til omstruktureringsomkostningerne (5,25 mio. DEM, hvortil kommer tilvejebringelse af garantier på indtil 9 mio. DEM) er i denne forbindelse bl.a. i form af betaling af købsprisen på 0,25 mio. DEM, overtagelse af en uigenkaldelig tidsbegrænset selvskyldnerkaution på 3 mio. DEM samt overtagelse af udnyttede garantier på 3,3 mio. DEM og tilvejebringelse af yderligere garantier (indtil i alt 9 mio. DEM). Investoren, hr.

⁽⁹⁾ Jf. Panorama over industrien i Den Europæiske Union, 1997, bind 2.

Henrich, tilføjer foruden sit personlige engagement også virksomheden en betydelig knowhow og kontakter i den pågældende branche. Derudover har han garanteret, at han vil gennemføre investeringer, bevare arbejdspladser og opretholde produktionen i Chemnitz.

Ifølge de nævnte rammebestemmelserne skal omstruktureringsplanen gennemføres fuldstændigt. I modsat fald kan Kommissionen træffe foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt. Da de tyske myndigheder er Kommissionens forhandlingspartnere i forbindelse med undersøgelsen af statsstøtte, har Kommissionen noteret sig de tyske myndigheders tilsagn om, at planerne vil blive gennemført korrekt. Kommissionen anmoder om, at der forelægges årsberetninger, således at den selv kan kontrollere gennemførelsen af denne omstruktureringsplan.

VI

På baggrund af ovenstående konstaterer Kommissionen, at omstruktureringsstøtten til fordel for Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, henholdsvis Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, såfremt den overholder de betingelser, der er anført i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den omstruktureringsstøtte, som Tyskland har ydet Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, der i dag optræder under navnet Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, er forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Dette vedrører:

- a) de formålsbestemte midler på 1,4 mio. DEM til finansiering af socialplanen
- b) eftergivelsen af tilgodehaverne i forbindelse med udligningsbetalinger fra 1993 på 4,6 mio. DEM samt de hertil hørende renter på 0,9 mio. DEM
- c) de aktionærlån, der blev ydet i 1996, og som senere er blevet omdannet til ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, på 7,8 mio. DEM

- d) det lån, der er omdannet til et ikke-tilbagebetalingspligtigt lån, og de ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud på i alt 7 mio. DEM
- e) overtagelsen af eventuelle krav fra skattemyndighedernes side på 0,3 mio. DEM
- f) tilvejebringelsen af garantier på 15 mio. DEM, hvoraf 3,3 mio. DEM rent faktisk blev udnyttet indtil investorens overtagelse.

Artikel 2

I overensstemmelse med rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virk-

somheder (1994) forelægger Tyskland en detaljeret årlig rapport om gennemførelsen af omstrukturingsplanen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. juli 1998

om den støtte, regionen Friuli-Venezia Giulia har påtænkt til fordel for stål-værket Servola SpA

(meddelt under nummer K(1998) 1941)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/226/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 5,efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger og under hensyn til disse⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 28. juni 1996 meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den havde besluttet at indlede den i artikel 6, stk. 4, i Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF (fra den 1. januar 1997 erstattet af beslutning nr. 2496/96/EKSF, i det følgende benævnt: »fællesskabsreglerne for støtte«) over for en del af de støtteforanstaltninger, den selvstyrende region Friuli-Venezia Giulia agtede at yde stålværket Servola SpA (i det følgende benævnt »Servola«).

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, og som hovedsagelig hidrørte fra de italienske myndigheder, fremgik nemlig følgende:

I henhold til forslag til regional lov nr. 166, der vedtoges af regionalrådet den 22. maj 1995, agtede den selvstyrende region Friuli-Venezia Giulia at hjælpe Servola med at bringe dettes anlæg i Trieste i overensstemmelse med gældende miljølovgivning. Støtten skulle bestå i et bidrag i form af kapitalstøtte på 8,5 mia. ITL til fordel for miljøinvesteringer, der ansloges til mindst 37,9 mia. ITL. De pågældende investeringer tog navnlig sigte på nedsættelse af røg- og støvemissioner, på lydæmpning og på vandrensingsprocessen.

Efter at have analyseret støtteforanstaltningerne og de anmeldte investeringer besluttede Kommissionen at indlede den i artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF fastsatte procedure, i betragtning af at en del af de investeringer på ca. 10 mia. ITL, der ifølge oplysningerne tog sigte på »miljøforbedring med hensyn til støv i stål-

værket, støvudskiller i forbindelse med støbejernsomhældning i stålværket og rensning af torpedoer«, i vid udstrækning vedrørte anlæg, der blev taget i brug i 1991-1992.

Eftersom de miljøbestemmelser, i henhold til hvilke nævnte investeringer på 10 mia. ITL var fastsat, var blevet vedtaget i juli 1990, var det klart, at den betingelse i nævnte beslutnings artikel 3, der går ud på, at støtten kun kan tillades, når anlæggene har været i drift i mindst to år før de pågældende miljøbestemmelser ikrafttræden, ikke var opfyldt.

Endvidere nærede Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til, om en anden del af de anmeldte investeringer på ca. 4 mia. ITL, der tog sigte på at nedsætte støv og støj ved hjælp af ny belægning af veje og pladser inden for industriområdet, var forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen fandt nemlig, at den slags støtte ikke kunne betragtes som tilladt i henhold til artikel 3 i nævnte beslutning, eftersom veje og pladser inden for et industriområde ikke syntes at svare til begrebet »anlæg« som omhandlet i nævnte artikel.

Kommissionen besluttede ikke at gøre indsigelse mod den resterende påtænkte støtte på 23,94 mia. ITL.

II

Kommissionen opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger til den indledte procedure, mens de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter var underrettet ved offentliggørelsen af beslutningen om procedurens iværksættelse.

Ved skrivelse af 17. oktober 1996 sendte BISPA (The British Iron and Steel Producers' Association) Kommissionen sine bemærkninger, som derefter blev videregivet til de italienske myndigheder ved skrivelse af 23. december 1996.

I nævnte bemærkninger udtalte BISPA, at den støttede den af Kommissionen besluttede iværksættelse af proceduren. Navnlig anførte den, at der for anlæg, der var taget i brug i 1991-1992 ikke kunne tillades nogen støtte, eftersom miljøbestemmelserne for disse anlæg allerede var trådt i kraft i 1990. Med hensyn til støtten til belægning af

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 273 af 19. 9. 1996, s. 4.

veje og pladser, vedrørte denne ikke anlæg ifølge definitionen i artikel 3 i fællesskabsreglerne for støtte, eftersom der ved anlæg ifølge Kommissionens fortolkning udelukkende skal forstås maskiner og værktøj.

BISPA anmodede derfor Kommissionen om at erklære, at den pågældende støtte var uforenelig med fællesmarkedet for kul og stål i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

III

Som svar på procedurens iværksættelse samt på bemærkningerne fra andre interesserede parter gav den italienske regering ved skrivelse af 20. oktober 1997 efter at have modtaget Kommissionens holdning til efterretning en ny definition af, hvilke af de i den pågældende anmeldelse omhandlede investeringer der var støtteberettigede, samt af de påtænkte støtteforanstaltninger, idet den dels erklærede, at den trak de af Kommissionen anfægtede tilbage svarende til 14 mio. ITL, dels anmodede om tilladelse til at yde støtte på 7,2 mia. ITL til de andre investeringer, der ikke var blevet anfægtet i beslutningen om procedurens iværksættelse.

Det fremgår endvidere af sagens akter, at nogle af de anmeldte investeringer vil gøre det muligt mærkbart at forbedre miljøbeskyttelsen. Det gælder især »stillvandrengs anlægget (NH₃ 5 mg/l og H₂S, 0,2 mg/l, mens dens fastsatte grænse i de gældende italienske bestemmelser desangående er på 15 mg/l i det første tilfælde og 1 mg/l i det andet); det samme gælder for den påtænkte primære afstøvning af agglomerationsanlæggene (støv 25 mg/m³ og No_x 250 mg/m³, mens den fastsatte grænse i de italienske bestemmelser er på 50 mg/m³ og på 400 No_x).

Den italienske regering har derfor anmodet om bemyndigelse til at yde støtte på 7,2 mia. ITL til de øvrige miljøbeskyttelsesinvesteringer, der ikke blev anfægtet ved procedurens iværksættelse, og som andrager 23,94 mia. ITL (1).

I den forbindelse skal Kommissionen bemærke, at beslutter et stålværk at overholde strengere miljøbeskyttelsesbestemmelser end dem, der er fastsat i de nationale love, skal investor med henblik på at få forhøjet den i Fællesskabets retningslinjer for miljøbeskyttelse fastsatte støtte bl.a. påvise, at han frivilligt har besluttet at overholde strengere bestemmelser, der kræver tillægsinvesteringer, eller at der findes en mindre kostbar løsning, der er i overensstemmelse med mindsteforskrifterne for miljøbeskyttelse i de nationale bestemmelser.

Endvidere finder Kommissionen, at i modsætning til den af Italien angivne beregningsmåde, hvorved den i de nævnte EF-retningslinjer fastsatte forhøjelse af støtten skal beregnes af den samlede miljøinvestering, kan denne forhøjelse udelukkende gælde for den del af miljøinvesteringerne, der overstiger den investering, som er nødvendig for at efterkomme mindstemiljøbestemmelserne.

Det fremgår af de tilsendte oplysninger, at de miljøinvesteringer, der er i det foreliggende tilfælde overstiger dem, der er nødvendige for at efterkomme mindstebestemmelserne i den italienske miljølovgivning, svarer til 17,2 mia. ITL, navnlig til afstøvning af agglomerationsanlægget, hvortil der er beregnet en udgift på 8 mia. i stedet for 1,5; til de økologiske anlæg i forbindelse med koksværke, hvortil der skal gives ca. 9 mia. ud i stedet for 2; til de økologiske anlæg til fjernelse af støv fra transportbåndene, samt til lagerpladsen for kul og andre mineraler (1 mia. i form af tillægsinvesteringer); eller endelig med henblik på nedsættelse af NH₃-niveauet i det vand, der anvendes i produktionen (800 mio. i form af tillægsinvesteringer).

Størrelsen af tillægsudgifterne til miljøinvesteringer, der overstiger dem, der er nødvendige, for at virksomheden blot efterkommer lovens mindstebestemmelser, begrundes i det foreliggende tilfælde først og fremmest med, at stålværket ligger midt i byen Trieste, hvilket gør det nødvendigt for Servola at foretage investeringer, der er langt større end dem, der ville være tilstrækkelige for at overholde de gældende miljøbestemmelser.

På baggrund af ovenstående betragtninger må det konkluderes, at selv om Servola for størstedelen af de anmeldte investeringers vedkommende ville have kunnet mindske omfanget ved blot at overholde de i den italienske lovgivning fastsatte miljøbestemmelser, kan størrelsen af de foreslåede støttebeløb ikke godkendes. Den angivne forhøjelse skal ikke, således som Italien foreslår, beregnes af de samlede investeringer, men kun af den del, der overstiger den investering, som er nødvendig for at overholde mindstebestemmelserne. Den offentlige støtte må således ikke overstige i alt 6,171 mia. ITL, eller støtte på 5,160 mia. (svarende til 30 % af investeringerne på 17,2 mia.) tillige med støtte på 1,011 mia. (svarende til 15 % af resterende investeringer på 6,740 mia.).

Kommissionen skal endelig bemærke, at der ikke i foreliggende tilfælde kan tillades nogen anden forhøjelse, idet der navnlig skal henvises til den, der gælder for SMV, eftersom Servola pr. 31. december 1997 havde 746 ansatte.

IV

Da de italienske myndigheders uigenkaldelige beslutning om at trække den støtte tilbage, der anfægtes af Kommissionen i dennes beslutning om procedurens

(1) Grundprojekt 37 940
Ikke-omfattede investeringer – 14 000
I alt = 23 940.

iværksættelse, er taget til efterretning, vedrører nærværende beslutning udelukkende de resterende påtænkte offentlige finansielle støtteforanstaltninger, der ikke, eftersom de var blevet anset for forenelige med de EF-miljøbestemmelser, der var gældende på tidspunktet for anmeldelsen, var blevet anfægtet af Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af regionen Friuli-Venezia Giulia påtænkte statsstøtteforanstaltninger til miljøinvesteringer til fordel for Servola SpA er op til et bruttobeløb på 6,171 mia. ITL forenelige med fællesmarkedet for kul og stål.

Artikel 2

Italien underretter inden to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om, hvor megen støtte der effektivt ydes til Servola SpA, således at den kan efterse, at det angivne støttebeløb ikke overskrides.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. juli 1998

om delstaten Niedersachsens (Tyskland) støtte til Georgsmarienhütte GmbH

(meddelt under nummer K(1998) 2556)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/227/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 3,

efter at de berørte parter er blevet opfordret til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i ovennævnte beslutning, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen besluttede den 15. juli 1997 at indlede proceduren i artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF vedrørende et beløb på 61,64 mio. DEM, som delstaten Niedersachsen har udbetalt til Georgsmarienhütte GmbH (i det følgende benævnt GMH) til bortskaffelse af industristøv.

Interesserede parter blev underrettet herom i en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾. Kommissionen har modtaget bemærkninger fra det nye Maxhütte Stahlwerke, UK Steel Association og Det Forenede Kongeriges Faste Repræsentation ved EU. De tyske myndigheder fremsendte deres indledende bemærkninger ved skrivelse af 13. oktober 1997 og deres bemærkninger til de bemærkninger, der er fremsat af tredjeparter, ved skrivelse af 13. marts 1998. Den 13. juli 1998 redegjorde Tyskland for sin endelige holdning i sagen.

II

GMH blev oprettet i april 1993 ved et management buy-out i forbindelse med salget af Klöckner Edeltahl GmbH, Duisburg, der er datterselskab af Klöckner Werke

AG. Klöckner Werke AG havde indgivet begæring om tvangsakkord den 11. december 1992, der blev indledt den 5. maj 1993. Den kompetente domstol stadfæstede den endelige akkord den 15. juni 1993, som resulterede i, at virksomhedens gæld blev nedskrevet med 40 % (svarende til ca. 1,46 mia. DEM).

GMH's nye ledelse besluttede som led i en omstrukturering at erstatte den gamle højovn og konverter med en elektrisk lysbueovn. I juli 1993 anmeldte Tyskland et støtteprojekt på 32,5 mio. DEM, der omfattede støtte til forskning og udvikling. Denne støtte skulle bl.a. bruges til at dække en del af omkostningerne i forbindelse med udforskning af en rentabel metode til genanvendelse af gammelt støv i en elektrisk lysbueovn. I dag bliver støv fra højovne oplagret f.eks. i nedlagte miner, hvis zinkindholdet er for højt til, at det igen kan blæses ind i sintringsanlægget (højovnsproduktionsproces).

Som led i en procedure i henhold til Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien⁽³⁾, der blev indledt i november 1993⁽⁴⁾, blev der i februar 1995 godkendt en støtte på 15,243 mio. DEM ved Kommissionens beslutning 95/437/EKSF⁽⁵⁾. I denne beslutning fastslog Kommissionen, at udgifterne til fremstilling af den elektriske lysbueovn og afstøvningsanlægget (62,7 mio. DEM) ikke kunne betragtes som støtteberettigede.

III

GMH fremstiller stålprodukter, herunder specialstål og stål af høj kvalitet. Indtil september 1994 blev råstålet fremstillet i en højovn/konverter. Filterstøv, der indeholdt jern, zink, kul og forskellige tungmetaller, blev filtreret ud med konverterens udsugningsluft. Siden september 1994 har fabrikken produceret stål med en elektrisk lysbueovn.

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 323 af 24. 10. 1997, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 362 af 31. 12. 1991, s. 57.

⁽⁴⁾ EFT C 71 af 9. 3. 1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 257 af 27. 10. 1995, s. 37.

Efter at virksomheden i slutningen af 1992 havde begæret tvangsakkord, overtog delstaten Niedersachsen forpligtelsen til at bortskaffe filterstøvet fra fabrikken på en passende måde. De nye ejere ønskede at erstatte højovnsproduktionen med produktion i en elektrisk lysbueovn. I en elektrisk lysbueovn kan man ikke med den nuværende teknik udnytte konverterfilterstøvet på en rentabel måde.

Delstaten Niedersachsen anmodede derefter Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH (i det følgende benævnt NILEG), som er et selskab, der kontrolleres fuldstændig af delstaten, om at påtage sig opgaven med at genanvende eller bortskaffe filterstøvet på passende vis. Delstaten betalte et beløb på 69,14 mio. DEM herfor. I februar 1994 undertegnede NILEG en aftale med GMH. Aftalen gik ud på, at GMH, der er den oprindelige producent og ejer af støvet, skulle bortskaffe og genanvende støvet ved hjælp af en ny teknik, der var blevet udviklet som led i ovennævnte F&U-projekt. NILEG betalte GMH et beløb på 61,46 mio. DEM herfor i følgende tre rater:

- marts 1994: 21,82 mio. DEM
- november 1994: 18 mio. DEM
- februar 1995: 21,82 mio. DEM.

Samtidig solgte GMH i februar 1994 flere forskellige former for fast ejendom til NILEG, bl.a. en grund i Westerkamp, hvor støvet var oplagret, til et samlet beløb af 14,5 mio. DEM. Den samlede bogførte værdi af de solgte aktiver blev vurderet til 38,996 mio. DEM, hvoraf det kan konkluderes, at grunden i Westerkamp blev solgt til en negativ pris på 24,496 mio. DEM. Værdien af de solgte aktiver, bortset fra grunden i Westerkamp, blev senere bekræftet ved en ekspertise, der blev foretaget i juni 1998 efter anmodning fra Tyskland.

IV

Som led i proceduren har Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, UK Steel Association og Det Forenede Kongeriges Faste Repræsentation ved EU fremsat bemærkninger. De er alle af den opfattelse, at fritagelsen for forpligtelsen til at bortskaffe/genanvende filterstøvet indebærer statsstøtte til GMH, som de betragter som driftsstøtte, der er forbudt ifølge stålstøttereglerne.

Ifølge den britiske faste repræsentation er udbetalingen af beløbet begrundet i ønsket om at gøre selskabet mere attraktivt for en potentiel køber. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH henviste i sine bemærkninger til en aftale mellem GMH og virksomheden Relux. GMH har betalt et beløb på 108 DEM pr. ton til denne virksomhed for at få bortskaffet filterstøvet. Efter en sammenligning af den pris, der i alt skulle betales til Relux for 150 000 tons støv,

kom Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH til det resultat, at NILEG skulle have betalt 43,8 mio. DEM for meget til GMH.

V

I en tidligere korrespondance gjorde Tyskland gældende, at beløbet på 61,64 mio. DEM fra NILEG til GMH var blevet betalt som led i en normal tjenesteydelsesaftale for en mulig genanvendelse af støvet på arealet i Westerkamp.

Ifølge Tyskland var GMH ikke retligt forpligtet til at genanvende støvet (det kunne forblive på arealet i Westerkamp eller oplagres i miner), og ønsket om en miljøvenlig genanvendelse af støvet stammer fra NILEG, der er en offentlig virksomhed, som ejer det areal, hvor støvet er oplagret.

Det beløb, som NILEG udbetalte til GMH som led i denne aftale, er endda lavere end de omkostninger, som GMH har haft på grund af sin villighed til at deltage i projektet, da der blev betalt en højere pris for lysbueovnen, for at man kunne udnytte støvet, og da de løbende udgifter i forbindelse med denne særlige ovn (især eludgifter) er væsentlig højere end ved en traditionel højovn. Virksomheden vil endvidere pådrage sig udgifter, hvis virksomheden igen skal tilpasse den forhåndenværende højovn til de normale produktionsbehov.

Beløbet på 61,64 mio. DEM fra NILEG blev anvendt til at dække merudgifterne på 17 mio. DEM i forbindelse med anskaffelse af lysbueovnen og genbrugsudgifterne på 55 mio. DEM indtil 1996. I mellemtiden havde GMH meddelt NILEG, at genanvendelsesomkostningerne ikke kunne reduceres mærkbart under 400 DEM pr. ton og derefter indstillet genanvendelsen. Endvidere bad virksomheden NILEG om at forhøje den oprindeligt aftalte kontraktpris. På grund af pengemangel blev dette ønske dog ikke efterkommet. Endelig gjorde GMH gældende, at virksomheden i første halvår af 1997 havde haft ekstra driftsudgifter på 2,5 mio. DEM i forbindelse med virksomhedens egen produktion på grund af lysbueovnens særlige karakteristika.

I en skrivelse af 26. juni 1998 anførte Tyskland, at GMH skulle have lov til at beholde et beløb svarende til virksomhedens ekstraudgifter, da det ikke udgjorde støtte, og de tyske myndigheder nåede derefter frem til et beløb på 38,586 mio. DEM, der skulle betragtes som støtte til GMH. Fra dette beløb skulle der fratrækkes det tab, der var en følge af, at salget af grunden i Westerkamp var blevet annulleret.

På baggrund af de bemærkninger, der var fremsat af tredjeparter, fastholdt Tyskland sin opfattelse, hvorefter GMH ikke var retligt forpligtet til at genanvende støvet, og at der derfor ikke var tale om støtte for så vidt angår de pågældende beløb. Med hensyn til den britiske EU-repræsentations synspunkt vedrørende »tilskyndelsen for en potentiel køber« erindrede Tyskland om, at GMH var blevet oprettet i april 1993, og at det pågældende beløb var blevet udbetalt i forbindelse med en aftale, der var forhandlet med den nye virksomhed på et senere tidspunkt. Med hensyn til bemærkningerne fra Neue Maxhütte Stahlhütte GmbH vedrørende kontrakten med Relux bemærkede Tyskland, at de oplysninger, som disse bemærkninger byggede på, ikke var korrekte, da Relux-aftalen udelukkende vedrørte nyt produceret støv, at transportomkostningerne ikke var medtaget i aftaleprisen, men skulle afholdes af GMH, og at støvmængden ikke androg 150 000 tons, men 300 000 tons.

Ved telex af 10. og 13. juli 1998 meddelte Tyskland imidlertid Kommissionen, at salget af grunden i Westerkamp til NILEG ville blive annulleret, og at GMH ville tilbagebetale det beløb på 61,64 mio. DEM, virksomheden havde modtaget fra NILEG efter fradrag af den negative pris for Westerkamp svarende til ca. 37 mio. DEM. Den i skrivelsen angivne dato, 26. juni, skulle betragtes som ugyldig. Tyskland meddelte endvidere, at forpligtelsen til at sørge for en miljøvenlig bortskaffelse/genanvendelse fortsat ville ligge hos GMH.

VI

GMH er en virksomhed, der er omfattet af artikel 80 i EKSF-traktaten, da den fremstiller produkter, der er anført i bilag I i denne traktat. Bestemmelserne i denne traktat og beslutning nr. 2496/96/EKSF finder derfor anvendelse.

I henhold til artikel 6, stk. 1, i nævnte beslutning skal Kommissionen underrettes så betids om ethvert støtteprojekt til fordel for EKSF-stålvirksomheder, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Begrebet støtte omfatter også overførsel af statslige ressourcer fra medlemsstaterne eller regionale eller lokale myndigheder eller andre organer til virksomheder i form af erhvervelse af kapitalinteresser, kapitalindskud eller tilsvarende foranstaltninger (som f.eks. obligationslån, der kan konverteres til aktier, eller lån, der ikke ydes på markedsvilkår, eller for hvilke renten eller tilbagebetalingen, i det mindste delvis, afhænger af virksomhedens finansielle resultater, herunder lånegarantier og overdragelse af fast ejendom), som ikke kan betragtes som tilførsel af risikovillig kapital efter almindelig investeringspraksis under markedsøkonomiske forhold.

I overensstemmelse med EF-retten og det i tysk ret gældende forureneren-betaler-princip er forureneren og/eller ejeren af affald ansvarlig for en miljøvenlig bortskaf-

felse af dette. Der er principielt tale om en forpligtelse til at handle, ikke om en forpligtelse til at betale. Forureneren kan naturligvis overdrage bortskaffelsen til en dertil egnet person og betale ham for denne tjeneste. Forurenerens forpligtelser er uafhængig af hans finansielle situation. Selv om han befinder sig i en vanskelig finansiell situation og har begæret akkord med henblik på at opnå delvis gældseftergivelse, er han stadig forpligtet til at sørge for en korrekt bortskaffelse af affaldet.

Hvis en forurener ikke opfylder sin forpligtelse, kan myndighederne påbyde bortskaffelse. Hvis dette påbud ikke efterkommes, kan staten selv lade affaldet bortskaffe og kræve, at forureneren betaler de hermed forbundne udgifter. I det foreliggende tilfælde bærer staten ganske vist risikoen i forbindelse med insolvensen; at en person ikke er i stand til at tilbagebetale sin gæld til staten, betyder dog ikke, at staten har »subsidiær forpligtelse« til bortskaffelse. Da GMH blev oprettet som led i en akkord, forbliver den gamle virksomheds ansvar for miljøskader hos den nye virksomhed. Fritagelse af GMH for disse forpligtelser indebærer derfor statsstøtte.

Den fritagelse, der indrømmes en virksomhed for den generelle forpligtelse til at sørge for en passende bortskaffelse eller genanvendelse af industristøv, indebærer statsstøtte. En konkurrent bliver dermed fritaget for produktionsomkostninger. En sådan fritagelse svarer til driftsstøtte, jf. punkt 1.5.3 i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Størrelsen af den støtte, der er forbundet med en sådan fritagelse, beregnes principielt på grundlag af de normale udgifter til bortskaffelse eller genanvendelse af det pågældende affald.

I det foreliggende tilfælde har delstaten Niedersachsen overtaget ansvaret for bortskaffelse af det støv, der fremkommer ved GMH's stålproduktion. Virksomheden blev hermed fritaget for udgifterne til en passende bortskaffelse af støvet. Endvidere betalte Niedersachsen via NILEG et beløb på 61,64 mio. DEM til GMH for genanvendelse af det støv, som var forårsaget af virksomheden selv, og som under normale omstændigheder skulle bortskaffes eller genanvendes på passende måde af virksomheden selv.

Den omstændighed, at GMH har solgt det areal, hvor støvet var oplagret, til NILEG for en negativ pris på 24,496 mio. DEM vil kun kunne betragtes som overførsel af GMH's miljøforpligtelser, hvis den betalte negative pris havde dækket de samlede omkostninger ved overholdelse af miljøforpligtelserne. Kommissionen deler ikke Tysklands opfattelse, hvorefter det areal, hvorpå støvet er oplagret, tilhører en offentlig virksomhed, og denne er forpligtet til at varetage bortskaffelsen, hvorfor betalingerne for bortskaffelsen ikke indebærer støtte.

Efter at GMH havde vurderet arealet til en negativ pris på 24,496 mio. DEM, hvilket kunne betragtes som det beløb, der var nødvendigt for at opnå til en sanering, modtog GMH et beløb på 61,64 mio. DEM fra NILEG med henblik på at genanvende det støv, der fremkom ved anvendelse af den nye teknik. Virksomheden havde ligeledes modtaget støtte til at udvikle denne teknik.

Fritagelse for udgifterne til en passende bortskaffelse af filterstøvet udgør statsstøtte. Man kender ikke den formodede støttes nøjagtige beløb, da bortskaffelsen ikke har fundet sted, og man derfor ikke kender de samlede omkostninger herved. Hidtil er der blevet udbetalt 61,64 mio. DEM hertil.

Som meddelt af Tyskland ved fax af 10. juli 1998 skal salget af Westerkamp annulleres, hvorefter forpligtelsen til genanvendelse af støvet og sanering af grunden ligger hos GMH. Efter en formel bekræftelse af annulleringen af salget af grunden vil det støtteelement, der er forbundet med fritagelsen for miljøbeskyttelsesforpligtelsen, bortfalde.

Det beløbet på 61,64 mio. DEM, der er udbetalt af NILEG, kan ikke betragtes som støtte ifølge fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (der er ikke sket en forbedring af miljøbeskyttelsen), da GMH ikke har genanvendt støvet og heller ikke vil gøre det, fordi det har vist sig, at det ikke er økonomisk rentabelt. En anvendelse af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling kommer lige så lidt i betragtning, da Kommissionen ved beslutning 95/437/EKSF allerede har godkendt det maksimale beløb, der er tilladt for et sådant projekt.

Tyskland har endvidere meddelt Kommissionen, at GMH og NILEG vil annullere aftalen om salg af Westerkamp, og at de accepterer, at ansvaret for saneringen af arealet påhviler GMH. Hvis annulleringen gennemføres, kan den negative pris, hvortil GMH solgte Westerkamp til NILEG (24,496 mio. DEM) modregnes i beløbet på 61,64 mio. DEM. Hvis arealet i Westerkamp ikke var blevet inddraget i salget af ovennævnte aktiver, ville GMH have opnået et beløb, der var 24,496 mio. DEM højere ved salget af de øvrige aktiver. Markedsværdien af disse aktiver blev også bekræftet ved en uafhængig ekspertise, der blev foretaget i juni 1998 efter anmodning fra Tyskland. Det indebærer, at GHM efter annulleringen af salget af grunden i Westerkamp har modtaget ulovlig støtte på 37,144 mio. DEM.

Denne støtte indebærer driftsstøtte, der ikke er omfattet af beslutning nr. 2496/96/EKSF. Driftsstøtte til EKSF-stålvirksomheder kan ikke betragtes som forenelig med

fællesmarkedet. GMH skal derfor tilbagebetale denne støtte med tillæg af renter for at genetablere de normale markedsvilkår, der var gældende inden støtten blev udbetalt.

VII

Der er herefter tale om et nettobeløb på 37,144 mio. DEM i statsstøtte, som GMH har modtaget i forbindelse med kontrakten med NILEG efter fradrag af den negative pris i forbindelse med salget af grunden i Westerkamp, hvis dette salg annulleres. I betragtning af arten af de omkostninger, der er finansieret med denne støtte, er der tale om driftsstøtte, der hverken er forenelig med beslutning nr. 2496/96/EKSF eller EKSF-traktaten. Den pågældende støtte skal derfor ophæves og tilbagebetales af støttemodtageren.

Tilbagebetalingen skal ske i overensstemmelse med de gældende tyske procedurer og retsfor skrifter, idet der beregnes renter fra datoen for støttens udbetaling på grundlag af den rentesats, der anvendes ved beregning af nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med regionalstøtte. Denne foranstaltning er nødvendig for at genoprette den situation, der var gældende inden støttens udbetaling, og for at ophæve alle de finansielle fordele, som virksomheden har haft —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på 61,64 mio. DEM, som Tyskland har ydet til Georgsmarienhütte GmbH via Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH, er ulovlig, da den er udbetalt, inden Kommissionen på forhånd er blevet underrettet herom i overensstemmelse med artikel 6 i beslutning nr. 2496/96/EKSF. Støtten er uforenelig med EKSF-traktaten og fællesmarkedet, da den ikke opfylder nogen af forudsætningerne i beslutning nr. 2496/96/EKSF for en undtagelse fra artikel 4 i EKSF-traktaten.

Artikel 2

Tyskland ophæver den i artikel 1 nævnte støtte og forlanger, at støtten tilbagebetales senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

Hvis salget af grunden i Westerkamp annulleres, som meddelt i den sidste skrivelse fra Tyskland, nedsættes det støttebeløb, der skal tilbagebetales, med 24,496 mio. DEM til 37,144 mio. DEM.

Tilbagebetalingen skal ske i overensstemmelse med de tyske procedurer og retsfor skrifter, idet der betales renter fra datoen for støttens udbetaling, som beregnes på grundlag af en rentesats svarende til den referencesats, der på tidspunktet for støttens udbetaling anvendes ved beregning af nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger Tyskland har truffet for at efterkomme den og forelægger dokumentation for, at salget af grunden i Westerkamp til Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH er blevet annulleret, således at der kan

tages hensyn hertil ved beregningen af det beløb, der skal tilbagebetales i støtte.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. marts 1999

om ændring af Rådets beslutning 79/542/EØF samt beslutning 92/160/EØF, 92/260/EØF, 93/195/EØF og 93/197/EØF for så vidt angår dyresundhedsmæssige betingelser for midlertidig indførsel, genindførsel og indførsel i Fællesskabet af registrerede heste fra visse dele af Saudi-Arabien

(meddelt under nummer K(1999) 496)

(EØS-relevant tekst)

(1999/228/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 12, 13, 15, 16 og artikel 19, nr. ii),

og ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets beslutning 79/542/EØF⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 98/622/EF⁽³⁾, blev der fastsat en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af kvæg, svin, hovdyr, får og geder samt fersk kød og kødprodukter;

ved Kommissionens beslutning 92/160/EØF⁽⁴⁾ blev der fastsat en områdeopdeling af visse tredjelande ved indførsel af enhovede dyr, senest ændret ved beslutning 97/685/EF⁽⁵⁾;

ved Kommissionens beslutning 92/260/EØF⁽⁶⁾, 93/195/EØF⁽⁷⁾ og 93/197/EØF⁽⁸⁾, alle senest ændret ved beslutning 98/594/EF⁽⁹⁾, blev der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat for henholdsvis midlertidig indførsel, genindførsel og indførsel af registrerede heste;

efter et EF-veterinærbesøg i Saudi-Arabien ser det ud til, at veterinærtjenesterne har en tilfredsstillende kontrol med dyresundhedssituationen, især synes flytningen af enhovede dyr fra visse dele af området til resten af landet at være under god kontrol;

de ansvarlige veterinærmyndigheder i Saudi-Arabien har skriftligt forpligtet sig til inden 24 timer at underrette Kommissionen og medlemsstaterne pr. telefax, telegram eller telex om bekræftet forekomst af nogen af de i bilag A til direktiv 90/426/EØF omhandlede smittefarlige eller smitsomme sygdomme, der er anmeldningspligtige i landet, hos hovdyr, og rettidigt om ændringer i vaccinations- eller importpolitikken for disse dyr;

efter en serologisk undersøgelse, der er udført på hele Saudi-Arabiens område, anses landet for at have været fri for snive og dourine i mindst seks måneder, og der er aldrig forekommet tilfælde af venezuelansk encephalomyelitis eller vesikulær stomatitis; der blev imidlertid i visse dele af landet fundet serologiske tegn på equin viral arteritis;

under hensyn til resultaterne af ovennævnte undersøgelse har dele af Saudi-Arabien været fri for hestepest i mere end to år, og der er ikke de seneste 12 måneder vaccineret mod denne sygdom, idet denne vaccination er forbudt; imidlertid anses nogle dele af Saudi-Arabien ikke for at være fri for sygdommen;

de kompetente myndigheder i Saudi-Arabien har meddelt Kommissionen, at der officielt er blevet godkendt en insektfri karantænestation nær Riyadh, og de har fremsendt prøver på underskrifter fra de embedsdyrlæger, der har lov til at underskrive internationale eksportcertifikater;

af hensyn til sundhedssituationen i visse dele af Saudi-Arabien synes det hensigtsmæssigt af foretage en områdeopdeling af landet, således at det kun er tilladt at indføre registrerede heste fra den sygdomsfrie del af saudiarabisk territorium til Fællesskabet;

der bør vedtages dyresundhedsmæssige betingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat ud fra dyresundhedssituationen i det pågældende tredjeland; der er her kun tale om registrerede heste;

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 146 af 14. 6. 1979, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 296 af 5. 11. 1998, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 71 af 18. 3. 1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 54.

⁽⁶⁾ EFT L 130 af 15. 5. 1992, s. 67.

⁽⁷⁾ EFT L 86 af 6. 4. 1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 86 af 6. 4. 1993, s. 16.

⁽⁹⁾ EFT L 286 af 23. 10. 1998, s. 53.

af hensyn til klarheden bør ISO-landekoden anvendes ved ændringer af lister over tredjelande;

beslutning 79/542/EØF og beslutning 92/160/EØF, 92/260/EØF, 93/195/EØF og 93/197/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I del 2 i bilaget til beslutning 79/542/EØF indsættes i den særlige kolonne for registrerede heste følgende linje i alfabetisk orden efter ISO-landekoden:

»SA		Saudi-Arabien		X		(¹)
-----	--	---------------	--	---	--	------------------

Artikel 2

Følgende indsættes sidst i bilaget til beslutning 92/160/EØF:

»Saudi-Arabien

hele territoriet undtagen beskyttelses- og jagttagelsesdistrikter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra a), i direktiv 90/426/EØF, og afgrænset således:

1. Beskyttelsesdistrikt

1.1. Jizan-provinsen

— hele provinsen, undtagen den del, der ligger nord for vejkontrolposten i Ash Shuqaiq ved vej nr. 5, og nord for vej nr. 10.

1.2. Asir-provinsen

— den del af provinsen, der afgrænses af vej nr. 10 mellem Ad Darb, Abha og Kamis Mushayt mod nord, undtagen rideklubberne ved luft- og militærbaserne

— den del af provinsen, der afgrænses mod nord af vej nr. 15, der fører fra Kamis Mushayt gennem Jarash, Al Utfah og Dhahran Al Janoub til grænsen til Najran-provinsen

— den del af provinsen, der afgrænses mod nord af vejen fra Al Utfah gennem Al Fayd til Badr Al Janoub (Najran-provinsen).

1.3. Najran-provinsen

— den del af provinsen, der afgrænses af vejen fra Al Utfah (Asir-provinsen) til Badr Al Janoub og til As Sebt og fra As Sebt langs Wadi Habunah til sammenstødpunktet med vej nr. 177 mellem Najran og Riyadh mod nord og fra dette sammenstødpunkt ved vej

nr. 177, der fører mod syd til sammenstødpunktet med vej nr. 15 fra Najran til Sharourah

— den del af provinsen, der ligger syd for vej nr. 15 mellem Najran og Sharourah og grænsen til Yemen.

2. Jagttagelsesdistrikt

2.1. Jizan-provinsen

— den del af provinsen, der ligger nord for vejkontrolposten i Ash Shuqaiq ved vej nr. 5, som kontrolleres af vejkontrolposten i Al Qahmah, og nord for vej nr. 10.

2.2. Asir-provinsen

— rideklubberne ved luft- og militærbaserne

— den del af provinsen, der ligger mellem grænsen til jagttagelsesdistriktet og vej nr. 209 fra Ash Shuqaiq til vejkontrolposten i Muhayil ved vej nr. 211

— den del af provinsen, der ligger mellem vejkontrolposten ved vej nr. 10 syd for Abha, byen Abha og vejkontrolposten i Ballasmer 65 km fra Abha på vej nr. 15 i nordlig retning

— den del af provinsen, der ligger mellem Khamis Mushayt og vejkontrolposten 90 km fra Abha ved vej nr. 255 til Samakh og vejkontrolposten i Yarah, 90 km fra Abha, på vej nr. 10 i retning mod Riyadh

— den del af provinsen, der ligger syd for en lige linje mellem vejkontrolposten i Yarah ved vej nr. 10 og Khashm Ghurab ved vej nr. 177 op til grænsen til Najran-provinsen.

2.3. Najran-provinsen

— den del af provinsen, der ligger syd for en linje mellem vejkontrolposten i Yarah ved vej nr. 10 og Khashm Ghurab ved vej nr. 177 fra grænsen til Najran-provinsen og til vejkontrolposten i Khashm Ghurab, 80 km fra Najran, og vest for vej nr. 175 i retning mod Sharourah«.

Artikel 3

I beslutning 92/260/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes tredjelanelisten under gruppe E således:

»De Forenede Arabiske Emirater (AE), Bahrain (BH), Algeriet (DZ), Egypten (¹) (EG), Israel (IL), Jordan (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB) Libyen (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudi-Arabien (¹) (SA), Syrien (SY), Tunesien (TN), Tyrkiet (¹) (TR)«.

2) I bilag II affattes titlen på sundhedscertifikatet E således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT

for midlertidig indførsel af registrerede heste til Fællesskabets område fra De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain, Algeriet, Egypten ⁽¹⁾, Israel, Jordan, Kuwait, Libanon, Libyen, Malta, Marokko, Mauritius, Oman, Qatar, Saudi-Arabien ⁽¹⁾, Syrien, Tunesien, Tyrkiet ⁽¹⁾ i en periode på under 90 dage«.

Artikel 4

I beslutning 93/195/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes tredjelanelisten under gruppe E således:

»De Forenede Arabiske Emirater (AE), Bahrain (BH), Algeriet (DZ), Egypten ⁽¹⁾ (EG), Israel (IL), Jordan (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB), Libyen (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudi-Arabien ⁽¹⁾ (SA), Syrien (SY), Tunesien (TN), Tyrkiet ⁽¹⁾ (TR)«.

2) I bilag II affattes tredjelanelisten under gruppe E i titlen på sundhedscertifikatet således:

»De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain, Algeriet, Egypten ⁽¹⁾, Israel, Jordan, Kuwait, Libanon, Libyen, Marokko, Malta, Mauritius, Oman, Qatar, Saudi-Arabien ⁽¹⁾, Syrien, Tunesien, Tyrkiet ⁽¹⁾«.

Artikel 5

I beslutning 93/197/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes tredjelanelisten under gruppe E således:

»De Forenede Arabiske Emirater ⁽²⁾ (AE), Bahrain ⁽²⁾ (BH), Algeriet (DZ), Egypten ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (EG), Israel (IL), Jordan ⁽²⁾ (JO), Kuwait ⁽²⁾ (KW), Libanon ⁽²⁾ (LB), Libyen ⁽²⁾ (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman ⁽²⁾ (OM), Qatar ⁽²⁾ (QA), Saudi-Arabien ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (SA), Syrien ⁽²⁾ (SY), Tunesien (TN)«.

2) I bilag II affattes titlen på sundhedscertifikatet E således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT

for indførsel af registrerede heste til Fællesskabets område fra De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain, Egypten ⁽¹⁾, Jordan, Kuwait, Libanon, Libyen, Oman, Qatar, Saudi-Arabien ⁽¹⁾, Syrien og registrerede hovdyr og hovdyr til opdræt og som brugsdyr fra Algeriet, Israel, Marokko, Malta, Mauritius, Tunesien«.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen